

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2015. december

Készen várd
az Urat!

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

10

3 Vezércikk

Teodor Huțanu

Nem alszik a te Őriződ!

3 Összehívás

4 Hírszemle

- Világegyház
- Romániai egyház
- A Speranța TV programja

10 Alapcikk

Beniamin Stan

Kik az „ösvénykeresők”?

13 Ismerjük meg adventista családunkat

- A nagysármási gyülekezet (Maros megye)
- Szomália

22

14 Lelki élet

Iacob Coman

Megváltás és megtérés

16 Teológia

Szallós-Farkas Zoltán

Isten önvallomása a Szentírásban (I)

20 AMiCUS

Daniel Chirileanu

Mozdítsuk meg együtt a hegyeket

21 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

Elizeus és a csodatevő ereklyék

22 Az Unió Végrehajtó Bizottságának gyűlése – Cernica, 2015. november 16.

Ștefan Tomoiagă

A titkár jelentése

25

24 Az Unió Végrehajtó Bizottságának gyűlése – Cernica, 2015. november 16.

Eduard Călugăru

A kincstárnok jelentése

25 Reflexiók

Florin Lăiu

A nagy advent napja és órája (I)

28 Misszió

Bianca Voinescu

Valahol Afrikában (II)

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Számtan-kód

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

Isten költeménye

28

A 2015-2016-os missziós év célja, hogy novembertől márciusig több mint 10.000 személyt vonjunk be otthon tartott szemináriumokba.

Hiszünk az egységesített tevékenységben. Amennyiben olyan tagja vagy alkalmazottja vagy az egyháznak, aki szeretne egy szolgálati csoport része lenni, emeld fel tekintetedet, és nézz át a tehetetlenség kerítésén. Meglátod, hogy szolgálni vágyó emberekre és segítő kezekre találsz. A férj és a feleség csakis együtt változtathatja mennyei helyé az otthon. Csakis együtt, családok, munkatársak, barátok lehelhetjük a szolgálat új fuvallatát a gyülekezetekbe. Lelkészek és laikusok együtt mutathatjuk be Jézust azoknak az otthonában, akik számára a mennyei Atya már elkészítette a királyságot.

2015. december. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Cămpian-Tătar, Főszerkesztő Teodor Huțanu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea, Fordította Papp Andrea és Mezei Áron, Szerkesztette Zakariás Loránd, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Nem alszik a te Őriződ!

A föld lakóinak soha nem volt olyan nagy szüksége védelemre, mint ma. A 2015-ös év végét terrorcselekmények árnyékolták be. Európa szívében eluralkodott a pánik. Amerika és Oroszország bombázói keresztül-kasul szelik át Szíria égboltját. Menekültek, tűzvészek, égési sérültek, intenzív-osztályok, emberáldozatok, gyász. Ezek nem csak szavak, hanem hétköznapiaink valósága.

A történelem végéhez közeledve ez az év is igazolja a sötétség fejedelmének egyre erőszakosabb stratégiáját és támadásait. Krisztus szavai megrázó pontossággal teljesednek: „Az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kekségére következnek” (Lk 21:26).

De az isteni kijelentés nem ér véget itt. A pánikot és terrort legyőzi a biztonság és a reménység: „Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejeteket; mert elközelgett a ti váltságtok” (28. v.).

Üdvözítőnk meg fog jelenni az ég felhőin, ám addig sem hagy magunkra ebben a zaklatott világban. „Minden fájdalomunkban együtt érez velünk. Minden kísértésben, minden próbában velünk van, hogy szabadulást hozzon számunkra. Még egy veréb sem eshet le az Atya tudta nélkül” (Jézus élete, 327).

Az utolsó napok sűrű sötétjében „igen biztos nálunk a prófétai beszéd, melyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad és hajnalcsillag kél fel szívetekben” (2Pt 1:19). Egyre bonyodalmasabb és elviselhetetlenebb események fognak következni (lásd: Dán 12:1), de a vég felé haladva ezek a nyomorúság végének közeledtét is jelzik.

Szabadítónk jövetelét az emberek iránti szeretete fogja előidézni. Ő minket is készséggé akar tenni, hogy a gyűlöletre szeretettel válaszoljunk. Segítsége most még karnyújtásnyira van. Azzal a biztos tudattal léphetünk át a 2016-os évbe, hogy „nem szunynyad és nem alszik az Izráelnek őrizője” (Zsolt 121:4). ■

Teodor Huțanu,
a Curierul Adventist
főszerkesztője

Összehívás Rendhagyó Közgyűlésre

A romániai Hetednapos Adventista Egyház Szervezeti és Működési Alapszabályzatának 56. szakasza, 2. pontja, a. bekezdése alapján a Román Unió rendhagyó közgyűlést hirdet 2015. december 16-án, délelőtt 10 órára, a Méhkeri (Brassó) Rendezvényközpontban.

A találkozó napirendi pontjai:

1. A romániai Hetednapos Adventista Egyház új tisztségviselőinek megválasztása a megüresedett helyekre

A divízió-szintű választások eredményeként:

- Marius Munteanu testvér az Inter-Európa Divízió Nevelési és Lelkeszi Osztályainak új igazgatója;
- Ioan Câmpian-Tătar testvér az Inter-Európa Divízió Sáfárság Osztályának új igazgatója;
- Nelu Burcea a Generál Konferencia Küllapcsolatok és Vallásszabadság Osztály új társigazgatója;

Ezért a Hetednapos Adventista Egyház Román Uniója szolgálattevőket választ az unióelnöki, Kiadói, Etnikai Csoportok, Prófétaság Lelke Osztályok, valamint a Kommunikációs, Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztályok igazgatói tisztségköreibe.

2. A Hetednapos Adventista Egyház Román Uniója Szervezeti és Működési Alapszabályzatában történő módosítások megbeszélése.

A Hetednapos Adventista Egyház Román Uniójának Végrehajtó Bizottsága

2015. november 17., Cernica

■ VILÁGEGYHÁZ

Mit árulnak el a gyülekezeti nyilvántartások?.....

Majdnem 19 millió adventista él a világon. Örömmel beábrnyékolja azonban az a 13 millió, aki elhagyta egyházunkat.

A Hetednap Adventista Egyház taglétszáma állandóan növekszik. Az utóbbi hat hónapban 1,6%-kal gyarapodtunk, az utóbbi 50 évben azonban 13 millióan hagyták el sorainkat.

David Trim, a Hetednap Adventista Egyház Statisztikai Hivatalának és Archivumának igazgatója október 11-én vasárnap, az Éves Tanács keretében bemutatta legfrissebb, taglétszámra vonatkozó jelentését.

„2015. június 30-án az adventista egyháztagok száma megközelítette a 18,8 milliót (egy félévvel azelőtt, 2014. december 31-én 18,5 millióan voltunk). Ez alatt a hat hónap alatt a gyülekezetek és a csoportok száma is nőtt, 148.023-ról 149.850-re. Az alapítások nagyon gyors ütemben történnek. Dicsérjük Istent a csoport- és gyülekezetalapítókért mindenütt a világon, nagy mértékben az ő munkájuknak köszönhető a taglétszám növekedése” – mondta David Trim.

Az egyháztagok megtartása viszont komoly feladatot jelent. 1965-től 2014 végéig a megkeresztelt tagok száma el-

érte a 33 milliót. Közülük 13 millióan – tizből négyen – elhagyták az egyházat.

Ez a veszteség az egyház növekedésének két szempontját is befolyásolja. Az egyháztagok potenciális számát nem csak a sorainkat elhagyók csökkentik, hanem azok is, akiket ezek a maguk során megnyerhettek volna Isten ügyének. Ha ez a 13,2 millió tag megmaradt volna, további 1,2 millió személy megtéréséhez járulhatott volna hozzá.

Egy globális kutatás keretében az egykori tagok elmondták, hogy mely tényezők készítették őket a távozásra. Egyesek egyszerűen eltávolodtak a közösségtől, mások az együttérzés hiányát okolták, megint mások erkölcsileg elbuktak, és a keserű tapasztalat után elhidegültek az egyháztól, vagy egyszerűen képtelenek voltak reintegrálódni a közösségbe. Sokan lelki megpróbáltatásokon mentek keresztül, és emiatt távolodtak el az egyháztól: más országba költöztek, elváltak, elvesztették valamilyen szerettüket. A megkérdezettek 40 százaléka szerint távozásukat követően senki sem kereste meg őket az egyház részéről.

Az eredmények azt mutatják, hogy a gyülekezetek nem voltak elég barátságosak, szeretők, befogadók irántuk,

és nem támogatták kellőképpen híveiket. „A leggyakrabban emlegetett ok az egyház elhagyására az álszentség” – mondta David Trim. A megkérdezettek 63%-a elmondta, hogy ifjú felnőtt korában hagyta ott az egyházat.

Ennek ellenére nagyon kevés egykori adventista ellenséges egyházunkkal szemben. 58%-uk azt nyilatkozta, hogy bizonyos körülmények között nem zárkózna el a visszatéréstől.

„A tagok megtartása egy olyan kérdés, amely állandóan visszatér az egyház értekezletein” – mondta Michael Ryan, a Hetednap Adventista Egyház egykori alelnöke. „Így vagy úgy, egyesülnünk kell, és egy másfajta egyházzá alakulnunk, amely az emberek felé orientálódik és befogadja őket.”

Ted Wilson, a Világegyház elnöke a következőket nyilatkozta az értekezlet végén: „Ha megtanulnánk gyülekezeteink ifjainak nevét, és szombat reggel, amikor üdvözljük őket, a nevüket is megemlékeznénk, éreztetnénk velük, hogy hozzánk tartoznak. Ha csüggedt testvéreinknek bátorító üzeneteket tartalmazó cédulákat adnánk át, lehet, hogy sokkal több személy maradna meg egyházunkban.”

Lauren Davis/ANN

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

A Dél-Erdélyi Egyházterület hozzájárulása a görögországi menekültek támogatásához

1500 és 4500 közé tehető azoknak a menekülteknek a száma, akik naponta, pneumatikus csónakokban a török partokról áteveznek az Égei-tenger legközelebbi görög szigeteire. A Leszbosz és Kiosz szigetére érkezett menekülteket azonnal nyilvántartásba veszik, majd a Leszbosz észak-keleti részén felépített menekült-táborba viszik.

Ezt elősegítendő az ősz elején az ASI Európa segítséget kért és kapott a Romániai Hetednap Adventista Egyház Dél-Erdélyi Konferenciájától. Október 7-én kiküldték a helyszínre az

„Egészség-karaván” nevű buszt, amely voltaképpen egy felszerelt mobil orvosi rendelő és könyvtár. Az első önkéntesek október 11-én vasárnap kezdték el a munkát, és a mobil-rendelőt oda vezették, ahol a menekültek áradatának iránya ezt megkívánta.

Viriato Ferreira az ASI Európa nevében üzenetet küldött Szász Ernő testvérnek, a Dél-Erdélyi Egyházterület elnökének, amelyben köszönetét fejezte ki a Leszbosz szigeten végzett rendkívüli humanitárius szolgálatért. „Az ön és adminisztratív csapata nyitottsá-

gának köszönhetően lehetővé vált ennek a mobil-klinikának a bevetése. Ez az autóbusz sok ember számára áldás volt, és emlékezni fognak arra, hogy életük azon nehéz napjaiban az adventisták segítettek nekik. Majd a mennyben fogjuk meglátni ennek az akciónak az igazi eredményeit.”

Viriato Ferreira továbbá megköszönte az önkénteseknek és a szponzoroknak a segítséget és a szolgálatra való készséget a XX. és XXI. század egyik legnagyobb menekült-válságában tanúsított önzetlen magatartásért.

Adventista Infó

25 éves jubileumi ünnepet tartott a marosvásárhelyi „D” Gyülekezet

A gyülekezet 1990-ben, a marosvásárhelyi „Tudor” lakónegyedben megvásárolt kis magánházban kezdte meg működését 40 taggal. Összeforrott kis gyülekezet volt. A jelszavuk: Egy mindenkiért és mindenki egyért. Volt egy himnuszuk, amit majdnem minden szombaton elénekelték: „Senki nem szeretett úgy, mint Jézus”.

A Dél-Erdélyi Egyházterülettel közösen úgy határoztak, hogy új imaházat építenek, és a felső szinten alakítják ki az Egyházterület székhelyének irodahelyiségeit. 1998. október 10-e emlékeztető napja a gyülekezetnek: ekkor került sor az imaház felszentelésére.

A huszonöt év alatt számos lelkipásztor segítette a „D” gyülekezet lelki építését: Szász Ernő, Moldován János, Kardos Antal, Faluvégi Dániel, Csongvai Domokos, Gálfy Lajos, Csergedi-

Nagy György, Gyéresi József, Magyarosi Barna, Ferenc-Zorgel József, Szász Cserei Géza. Most, 2015 végén a taglétszám megközelíti a 150-et. A gyülekezetnek ötven tagú kórusa van, a közösség tagjai a „Graal” együttest alkotó fiatalok, de működik itt ifjúsági kórus, furulya együttes, gyermekosztály, kisöskér-, öskér- és serdülőcsoport is.

Ez alatt a negyedszázadnyi időszak alatt megtapasztaltuk Isten gondviselő kegyelmét, tudjuk, hogy honnan indultunk, és örömmel nyugtázzuk, hogy hol vagyunk jelenleg. Az elmúlt időszakra emlékeztünk november harmadik szombatján. Az ünnepségre több mint 300 személy jött el. Jelen volt az Egyházterület részéről az elnök, Szász Ernő testvér, valamint a Szombatiskola Osztály igazgatója, Ferenc-Zorgel József testvér, továbbá a Divízió részé-

ről a Sáfárság Osztály igazgatója, Câmpian-Tătar Ioan testvér, aki az ünnepi beszédet tartotta.

Dicsőség és hála az Úrnak, aki tanít, nevel, formál és vezet bennünket örök országa felé!

*Adventista Infó,
Szász-Cserei Géza lelkipásztor*

„A muzulmán migrációs hullám” a Reménység Párbeszéde keretében

2015. november 14-én szombaton a bukaresti Brătianu hetednapos adventista gyülekezet imatermében, a „Reménység Párbeszéde” („Dialogurile Speranței”) nevű ciklus keretében a meghívottak érintették a jelenleg egyik legnagyobb aktualitásnak örvendő, heves vitákat kavarázó témát, a muzulmán migráció kérdését.

A meghívottak a következő személyek voltak: dr. Corina Matei egyetemi adjunktus, dr. Dumitru Borțun egyetemi előadótanár, dr. Traian Aldea egyetemi adjunktus, Norel Iacob, a romániai „Idők Jelei” („Semnele Timpului”) főszerkesztője, és Ioan Paicu, a Remény-

ség Hangja rádió szerkesztője, akik megfontoltan válaszoltak a moderátor, Costel Gogoneață lelkész kérdéseire, valamint a hallgatóság köréből érkezett kérdésekre.

Túl a kérdéseken és válaszokon, amelyek a témát geopolitikai, társadalmi, gazdasági vagy profetikus-vallásos irányból közelítik meg, elhangzott egy utolsó kérdés, amely a keresztény hit gyakorlati értékét hivatott tisztázni, próbára tenni, és pedig: „Mit tenne, ha az ajtója előtt megjelenne egy bevándorló? Milyen magatartást tanúsítana iránta?”

A meghívottak válaszainak mindegyikében közös nevezőként benne volt, hogy a muszlim ember is Isten teremtménye, és szeretettel, jószággal, a krisztusi elvek gyakorlásával kell közelednünk hozzá.

A vitaest konklúzióit ekképpen foglalhatnánk össze:

1. A Nyugatra vándorló migráció nem az első a modernkor történelmé-

ben: a kezdeteket rögtön a második világháború utáni időszakra tehetjük. A jelen népvándorlás a tömegét tekintve rendkívüli (Ioan Paicu).

2. A legfontosabb okok, amiért az emberek úgy döntenek, hogy elhagyják országukat, és egy másik országban telepednek le, társadalmi-politikai kontextusban gyökereznek: háborúk, szegénység, egy jobb élet utáni vágyakozás (Norel Iacob).

3. Az európai politikusok különbözőképpen viszonyulnak a menekültáradathoz, aminek az az oka, hogy az általuk vezetett országok nem voltak felkészülve egy ilyen méretű népvándorlási problémára (Dumitru Borțun).

4. A muzulmánokat is felebarátainknak kell tartanunk, hiszen Jézus az Ő szeretetének kiadását nem szűrte meg vallásos vagy faji szempontok alapján. A szeretet mindig a másikat helyezi előtérbe, még akkor is, ha a másik ember vallási, faji szempontból különbözik tőle (Corina Matei).

5. Ezt a jelenséget nem valamely prófécia beteljesedéseként kell elkönyvelnünk, mindazonáltal Jézus közeli visszajövetelének kontextusába ágyazottan kell azt értelmeznünk (Traian Aldea).

A szervezők az érdeklődők tudomására hozzák, hogy a „Reménység párbeszéde” ciklus következő vitaestje szintén a Brătianu gyülekezet imatermében lesz megtartva, december 12-én, szombaton, délután öt órától. Bővebb infor-

mációért a témát és a meghívottakat illetően a gyülekezet Facebook-oldalán található.

*Adventista Infó,
Costel Gogoneață lelkész*

A Parlament Háza adott otthont a III. Nemzetközi Vallásszabadság Konferenciának

„A törvényalkotás, az erkölcs és a hitgyakorlás a vallásszabadság kontextusában” volt a november 19-én, csütörtökön tartott III. Nemzetközi Vallásszabadság Konferencia központi témája.

Az esemény kezdeményezője a „Conștiință și Libertate” (Lelkiismeret és Szabadság) Egyesület volt, partnerei a Román Parlament Küldöttgyűlése keretében működő Törvényalkotó Szakbizottság, az International Religious Liberty Association (IRLA), valamint az Association Internationale pour la Défense de la Liberté Religieuse nemzetközi emberjogi szervezetek. Az értekezleten jelen voltak a Román Kormány hivatalos delegátusai, egyetemi tanárok, egyházi vezetők.

Dr. Ganoune Diop, az IRLA főtítkára hangsúlyozta a törvények fontosságát az egészséges kapcsolati keret megalkotásában, az emberek közötti béke és harmónia létrejöttében. A vallásszabadság lényeges tényező a törvényalkotás, az erkölcs és a hitgyakorlat összefüggésének kontextusában.

„A törvényhozásnak az erkölccsel és a hitgyakorlással való kereszteződésében a vallásszabadság – mely a legkomplexebb, az összes többi szabadsághoz viszonyítva a legfontosabb szabadság – erkölcsi hajtóerőként működhet a pluralista társadalmakban. Minden egyénhez méltósága sértetlenségének megőrzésével kell viszonyulni, hogy minden adott képességét, lehetőségét és jogát a társadalom javára használhasson fel” – mondta Diop.

Bogdan Ciucă, a Küldöttgyűlés Törvényalkotási Szakbizottságának elnöke

elmondta, hogy a törvény előírásai semmit sem érnek, ha az egyén csak azért tartja tiszteletben azokat, mert a törvény azt megköveteli, nem pedig azért, mert emberbaráti szeretetből ő azt úgy érzi.

„A szeretet készlet engem arra, hogy tiszteljem a körülöttem élők boldogsághoz, a szabad vallásgyakorláshoz, s végső soron magához az élethez való jogát” – mondta Bogdan Ciucă utalván ezzel a Romániát és főként Franciaországot ért tragédiára.

„E három tényező – a törvényalkotás, az erkölcs és a hitgyakorlás –, jól lehet egymással összeegyeztethetetlennek tűnik, a holisztikus megközelítés újabb érvekkel erősítheti meg az egyesítő tendenciák fokozódását” – nyilatkozta Nelu Burcea, a „Conștiință și Libertate” Egyesület elnöke és a Generál Konferencia Hivatalos Kapcsolatok és Vallásszabadság Osztályának társigazgatója. „Ha megvizsgáljuk a törvények, az erkölcs és a vallás mögötti valóságot, könnyen megállapíthatjuk, hogy a vallás erőteljes tényező a törvényalkotás folyamatában, de a törvények alkalmazásának etikája nélkül világunk

szubjektív, részrehajló lenne” – vonta le a következtetést Nelu Burcea.

A felszólalók többsége kitért a párizsi terrorakciókra is, és a valóság kontextusának megváltozása sokukat véleményük, a jogrendszer és a szabadságjogok ártértékelésére készítetett. Liviu Olteanu, az Association Internationale pour la Défense de la Liberté Religieuse nevű szervezet főtítkára egy percnyi csendre szólította fel az értekezleten részt vett küldötteket a francia fővárosban elhunyt személyek emlékére, továbbá szorgalmazta, hogy tanúsítsunk megfontoltságot és elővigyázatosságot, nehogy felelőtlen magatartásunkkal provokáljuk a terroristákat és a radikális nacionalistákat, akik a vallás nevében – vagy éppen az ellen – cselekszenek. „Ne tévesszünk össze egy bizonyos vallást magával a terrorizmussal! – hangsúlyozta Liviu Olteanu.

A konferencián bemutatott munkákat leköszölte a lelkiismereti- és vallásszabadság fóruma, a *Jurnalul Libertății de Conștiință* nevű kiadvány harmadik száma. Az ember alapvető jogai szempontjából lényeges publikáció szerzői közt számos romániai és külföldi személyiség van jelen, híres hazai és határon túli politikatudományi, jogtudományi, filozófiai és teológiai egyetemek tanárai, nemzetközi vallásszabadság-védő szervezetek képviselői.

A 2015-ös kiadást is a franciaországi „IARSIC” Kiadó publikálta, a kiadást pedig Ganoune Diop, Mihnea Costoiu, Liviu-Bogdan Ciucă és Nelu Burcea felügyelte.

Adventista Infó

Az ADRA Románia megünnepelte a nők elleni erőszak felszámolásának nemzetközi napját.

Minden mese az „egyszer volt, hol nem volt” állandó szókapcsolattal kezdődik. A mi történetünk 1960. november 25-én vette kezdetét, amikor is a Dominikai Köztársaságban a titkos rendőrség három nőt gyilkolt meg, az akkori diktátor, Rafael Trujillo parancsára. Így született meg a nők elleni erőszak felszámolása világnapjának a gondolata, amelyet 1981 óta minden évben november 25-én tartanak. A nők elleni erőszak fogalma magába foglalja a családon belüli erőszakot, a nemi erőszakot, a nemi zaklatást, a lélektani zaklatást, stb.

2015. november 25-én, szerdán, a Parlamenti palotában, a CFCECAS, az ADRA Románia és a DAS Târgoviște nevű szervezetek egy rendkívüli értekezletet rendeztek a családon belüli erőszak megelőzésének kérdéséről. A találkozón részt vettek szociális munkások, pszichológusok, a társadalmi köz- és magánintézmények igazgatói, amelyek felelősségi körébe tartozik a családon belüli erőszak megelőzése, illetve az áldozatok asszisztenciája. A megvitatott kérdések a következők voltak: a specialista szakmai kompetenciái, az áldozatokkal alkalmazott munkamódszerek, az áldozat és a bántalmazó kapcsolata, új, szociális támogatást nyújtó központok létrehozása, a társadalmi szolgáltatásokat igénybe vevők tapasztalatai.

Habár az első megemlékezés óta eltelt 34 év, még mindig egy láthatatlan, néma ellenséggel állunk szemben. A statisztikák rendkívül felzaklatóak. Az Eurobarométer 2010-es adatai alapján minden negyedik nő legalább egyszer az élete során a családon belüli erőszak áldozata lesz. Ami Romániát illeti, a családon belüli erőszakra alkotott közvélemény tekintetében nincs jelentős előrelépés. A románok 92 százaléka szerint a bántalmazók megbüntetése a legfontosabb eszköz a családi erőszak elleni küzdelemben. Egy 2008-as CURS közvélemény-kutatás szerint több mint 1,2 millió romániai nő esik a családon

belüli erőszak áldozatául évente, és ezek közül kevesebb mint 1 százalék tesz is panaszt a hatóságoknál az elszenvetett bántalmazás miatt. A családon belüli erőszakot megszokott incidensként minősítik, és jelentős arányban (60 százalékban) elnézőek a bántalmazóval szemben. Sokak szerint bizonyos helyzetekben az erőszakos fellépés indokolt, sőt, egyesek szerint minden esetben igazolt a bántalmazás.

2014-ben több mint 130.000 nő hívta az „112”-es sürgősségi hívószámot a partnerétől elszenvetett erőszakos bánásmód miatt, és közülük mindössze 12.000-en tettek feljelentést is a partnerük ellen. Minden évben több mint 200 nőt gyilkolnak meg a partnereik, és a legtöbbször ennek kiskorúak is tanúi. Habár az adatok rémisztőek, statisztikai felméréseink távolról sem fedik a valóságot, aminek az a magyarázata, hogy az áldozatok inkább tűnnek és elhallgatják szenvedésüket, nem fordulnak szakemberhez, nem tesznek feljelentést, tehetetlenségük vagy féltelmük okán – az újabb megtorlásoktól való rettegés miatt, a közvélemény megvetése miatt, az őket segíteni hivatott rendszer iránti bizalmatlanság miatt. Ezért is indokolt a legális védelmi lehetőségek ismertetése, az állandó lélektani, szakmai és jogi támogatás mindenki számára való elérhetővé tétele.

Jelenleg Romániában 50 aktív menhely működik bántalmazott nők számára, ezek közé tartozik az „ADRA-ház” is, amely 2009-es megalapítása óta számos projekttel járult hozzá az erőszakot szenvedett nők megsegítéséhez. Legutóbbi, 2015-ös programjuk neve: „Közöd van hozzá!” („E treaba ta!”) Jelen pillanatig több mint 500 személy volt a kedvezményezettje ennek a kezdeményezésnek, és az 1000-et is meghaladja azoknak a nőknek a száma, akik tanácsért fordultak az ADRA-ház szakembereihez.

„Amikor a jövőt fürkesszük, a híres orosz származású amerikai író, Isaac

Asimov szavai jutnak eszünkbe: »Az erőszak a tehetetlenség utolsó állomása.« Igen, küzdenünk kell a hatóságok tehetetlenségével és közönyével, az idevágó jogszabályozás hiányával, az idejétmúlt, beteges társadalmi mentalitással, a visszaélésekkel, amelyek leggyakrabban a szemünk előtt történnek. De túl minden statisztikán, számadaton, jelentésen és felmérésen, együtt kell élnünk a szenvedők néma fájdalomával, tehetetlenségével, az értetlenséggel, hogy MIÉRT kínozhat egy ember egy másik embert. Hátramaradnak a megválaszolatlan kérdések, a gyógyíthatatlanul megsebzett lelkek, amelyek életük végéig magukon hordozzák a társadalom megbélyegzését.

Felelősséggel tartozunk Istennek és embertársainknak: közbe kell lépni az emberi méltóságot megsemmisítő erőszak megfékezéséért. A társadalomnak szilárd erkölcsi értékrendszerre és elvekre van szüksége, amelyek képesek megváltoztatni megrögzött, beteges mentalitásokat és magatartásformákat, ledöntik a falakat, és világosságot, békét és reménységet árasztanak ott, ahol jelenleg sötétség és terror uralkodik. A társadalomnak szüksége van tudni, milyen harcot vív az ADRA Románia az erőszakot szenvedett nőkért és a „mellékes” áldozatokért, a gyermekekért, akik hamarosan felnőttekké válnak. Milyen felnőttek lesznek belőlük? Közünk van hozzá, nekünk is tennünk kell azért, hogy ne váljanak „hóhérokká”, leendő áldozataik vagy saját maguk „hóhéraivá”, végső soron egy beteges társadalom áldozataivá.

Az ADRA Románia az élet minőségének javítására törekszik, a közösségi fejlesztést szolgáló szervezeteivel az emberi értékekbe investál. A nőket ért erőszak – a családon belüli erőszak – elleni küzdelem az egyik legfontosabb törekvése, hogy az általa támogatott személyeknek egy új kezdet lehetőségében lehessen részüik.

Adventista Infó, ADRA Románia

VASÁRNAP

- 01:00 Dialog pe scara Richter (*ism.*) (vallás)
 02:00 Infaibilibii (*ism.*) (szabadidő)
 03:00 Popas de suflet (*ism.*) (szabadidő)
 03:30 Pomul vieții (*ism.*) (vallás)
 04:00 Punctul de plecare (*ism.*) (kulturá)
 05:00 Străinul din Galileea (*ism.*) (vallás)
 06:00 Sola Scriptura (*ism.*) (vallás)
 07:00 Loma Linda (*ism.*) (vallás)
 08:00 Infaibilibii (*ism.*) (szabadidő)
 09:00 Fii sănătos! (nevelés)
 10:00 ABC-ul sănătății (nevelés)
 10:30 Desene animate + Echipa Știe-Tot (nevelés)
 11:00 Vreau să știu! (nevelés/szabadidő)
 12:00 Al 12-lea ceas (vallás)
 13:00 Lépésről lépésre (*ism.*) (igehirdetés – magyar nyelvű műsor)
 14:00 Dor de libertate (nevelés)
 15:00 Între noi, fetele (nevelés)
 16:00 Străinul din Galileea (*ism.*) (vallás)
 17:00 Academica (nevelés)
 18:00 JóLét (László-Varga Zoltán magyar nyelvű műsora)
 19:00 Convorbiri de seară (nevelés)
 20:00 Matematica Cerului (vallás)
 20:30 Semne și simboluri (kulturá)
 21:00 Tinerețea e o artă (nevelés)
 22:30 Spune-mi cum (nevelés)
 23:00 Școala Cuvântului (vallás)
 23:30 Angol nyelvű műsor (vallás)
 00:00 Vreau să știu! (*ism.*) (nevelés)

HÉTFŐ

- 01:00 Tinerețea e o artă (*ism.*) (nevelés)
 02:30 Spune-mi cum (*ism.*) (szabadidő)
 03:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (vallás)
 03:30 Dincolo de cuvinte (*ism.*) (kulturá)
 04:00 Academica (*ism.*) (nevelés)
 05:00 Al 12-lea ceas (*ism.*) (vallás)
 06:00 Convorbiri de seară (*ism.*) (nevelés)
 07:00 Matinal (tájékoztató/vallás)
 09:00 Tinerețea e o artă (*ism.*) (nevelés)
 10:30 Spune-mi cum (nevelés)
 11:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (vallás)
 11:30 Semne și simboluri (*ism.*) (kulturá)
 12:00 Trăiește înțelept (nevelés)
 13:00 JóLét (*ism.*) (László-Varga Zoltán magyar nyelvű műsora)
 14:00 Convorbiri de seară (*ism.*) (nevelés)
 15:00 Dor de libertate (*ism.*) (nevelés)
 16:00 Lecția de viață (*ism.*) (nevelés)
 17:00 Educație pentru viață (nevelés)
 18:00 PárBeszéd (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)
 18:50 Starea de bine (nevelés)
 19:30 Buletin informativ (tájékoztató)
 19:55 Meteo (tájékoztató)
 20:00 În obiectiv (tájékoztató)
 21:00 Timpul Speranței (vallás)
 21:55 Meteo (tájékoztató)
 22:00 Provocările vieții (nevelés)

- 22:55 Creștinismul la minut (kulturá)
 23:00 Școala Cuvântului (vallás)
 23:30 Lumea religioasă azi (tájékoztató)
 00:00 Educație pentru viață (*ism.*) (nevelés)

KEDD

- 01:00 În obiectiv (*ism.*) (tájékoztató)
 02:30 Timpul Speranței (*ism.*) (vallás)
 03:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (vallás)
 03:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (tájékoztató)
 04:00 Convorbiri de seară (*ism.*) (nevelés)
 05:00 Trăiește înțelept (*ism.*) (nevelés)
 06:00 Starea de bine (*ism.*) (nevelés)
 06:40 Buletin informativ (*ism.*) (tájékoztató)
 07:00 Matinal (tájékoztató/szabadidő)
 09:00 În obiectiv (*ism.*) (tájékoztató)
 10:00 Timpul Speranței (*ism.*) (szabadidő)
 11:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (vallás)
 11:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (tájékoztató)
 12:00 Repere (vallás)
 13:00 PárBeszéd (*ism.*) (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)
 14:00 Provocările vieții (*ism.*) (nevelés)
 14:55 Creștinismul la minut (kulturá)
 15:00 Matematica Cerului (*ism.*) (nevelés)
 15:30 Pâinea cea de toate zilele (vallás)
 16:00 Trăiește înțelept (*ism.*) (nevelés)
 17:00 Educație pentru viață (nevelés)
 18:00 PárBeszéd (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)
 18:50 Starea de bine (nevelés)
 19:30 Buletin informativ (tájékoztató)
 19:55 Meteo (tájékoztató)
 20:00 În obiectiv (tájékoztató)
 21:00 Timpul Speranței (vallás)
 21:55 Meteo (tájékoztató)
 22:00 Provocările vieții (nevelés)
 22:55 Creștinismul la minut (kulturá)
 23:00 Școala Cuvântului (vallás)
 23:30 Lumea religioasă azi (tájékoztató)
 00:00 Educație pentru viață (*ism.*) (nevelés)

SZERDA

- 01:00 În obiectiv (*ism.*) (tájékoztató)
 02:00 Timpul Speranței (*ism.*) (vallás)
 03:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (vallás)
 03:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (tájékoztató)
 04:00 Între noi, fetele (*ism.*) (nevelés)
 05:00 Repere (*ism.*) (vallás)
 06:00 Starea de bine (*ism.*) (nevelés)
 06:40 Buletin informativ (*ism.*) (tájékoztató)
 07:00 Matinal (tájékoztató/szabadidő)
 09:00 În obiectiv (*ism.*) (tájékoztató)
 10:00 Timpul Speranței (*ism.*) (vallás)
 11:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (vallás)
 11:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (tájékoztató)
 12:00 E bine să știi (nevelés)
 13:00 PárBeszéd (*ism.*) (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)

14:00 Provocările vieții (*ism.*) (nevelés)
 14:55 Creștinismul la minut (*kultúra*)
 15:00 Vreau să știu! (*ism.*) (nevelés)
 16:00 Repere (*ism.*) (nevelés)
 17:00 Educație pentru viață (*nevelés*)
 18:00 **PárBeszéd (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)**
 18:50 Starea de bine (*nevelés*)
 19:30 Buletin informativ (*tájékoztató*)
 19:55 Meteo (*tájékoztató*)
 20:00 În obiectiv (*tájékoztató*)
 21:00 Timpul Speranței (*vallás*)
 21:55 Meteo (*tájékoztató*)
 22:00 Provocările vieții (*nevelés*)
 22:55 Creștinismul la minut (*kultúra*)
 23:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (*vallás*)
 23:30 Lumea religioasă azi (*tájékoztató*)
 00:00 Educație pentru viață (*ism.*) (*nevelés*)

CSÜTÖRTÖK

01:00 În obiectiv (*ism.*) (*tájékoztató*)
 02:00 Timpul Speranței (*ism.*) (*vallás*)
 03:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (*vallás*)
 03:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (*tájékoztató*)
 04:00 Dialog pe scara Richter (*ism.*) (*vallás*)
 05:00 E bine să știi (*nevelés*)
 06:00 Starea de bine (*ism.*) (*tájékoztató*)
 06:40 Buletin informativ (*tájékoztató*)
 07:00 Matinal (*tájékoztató/szabadidő*)
 09:00 În obiectiv (*ism.*) (*tájékoztató*)
 10:00 Timpul Speranței (*ism.*) (*vallás*)
 11:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (*vallás*)
 11:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (*tájékoztató*)
 12:00 Vremea întrebărilor (*vallás*)
 13:00 **PárBeszéd (ism.) (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)**
 14:00 Provocările vieții (*ism.*) (*nevelés*)
 14:55 Creștinismul la minut (*ism.*) (*kultúra*)
 15:00 Fii sănătos! (*ism.*) (*nevelés*)
 16:00 E bine să știi (*ism.*) (*nevelés*)
 17:00 Educație pentru viață (*nevelés*)
 18:00 **PárBeszéd (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)**
 18:50 Starea de bine (*nevelés*)
 19:30 Buletin informativ (*tájékoztató*)
 19:55 Meteo (*tájékoztató*)
 20:00 Ediție specială
 21:55 Meteo (*tájékoztató*)
 22:00 Provocările vieții (*nevelés*)
 22:55 Creștinismul la minut (*tájékoztató*)
 23:00 Școala Cuvântului (*vallás*)
 23:30 Lumea religioasă azi (*tájékoztató*)
 00:00 Educație pentru viață (*ism.*) (*nevelés*)

PÉNTEK

01:00 În obiectiv (*ism.*) (*tájékoztató*)
 02:00 Timpul Speranței (*ism.*) (*vallás*)
 03:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (*vallás*)
 03:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (*tájékoztató*)
 04:00 Sola Scriptura (*ism.*) (*vallás*)
 05:00 Vremea întrebărilor (*ism.*) (*vallás*)
 06:00 Starea de bine (*ism.*) (*nevelés*)

06:40 Buletin informativ (*tájékoztató*)
 07:00 Matinal (*tájékoztató/szabadidő*)
 09:00 Ediție specială (*ism.*) (*vallás*)
 11:00 Școala Cuvântului (*ism.*) (*vallás*)
 11:30 Lumea religioasă azi (*ism.*) (*tájékoztató*)
 12:00 Lecția de viață (*nevelés*)
 13:00 **PárBeszéd (ism.) (Banga-Jánossy Emil magyar nyelvű műsora)**
 14:00 Provocările vieții (*ism.*) (*nevelés*)
 14:55 Creștinismul la minut (*tájékoztató*)
 15:00 ABC-ul sănătății (*nevelés*)
 15:30 Dincolo de cuvinte (*nevelés*)
 16:00 Vremea întrebărilor (*ism.*) (*vallás*)
 17:00 Educație pentru viață (*nevelés*)
 18:00 **Élő képek (Banga-Jánossy Emese magyar nyelvű műsora)**
 19:00 Pâinea cea de toate zilele (*vallás*)
 19:30 Buletin ANN (*tájékoztató*)
 20:00 Măștile zeilor (*vallás*)
 20:55 Lumini din trecut (*vallás*)
 21:00 Jurnal de credință (*vallás*)
 22:00 Popas de suflet (*szabadidő*)
 22:30 Pomul vieții (*vallás*)
 23:00 Biserica în acțiune (*vallás*)
 23:55 Lumini din trecut (*ism.*) (*vallás*)
 00:00 Educație pentru viață (*ism.*) (*nevelés*)

SZOMBAT

01:00 Măștile zeilor (*ism.*) (*vallás*)
 02:00 Jurnal de credință (*ism.*) (*vallás*)
 03:00 Popas de suflet (*ism.*) (*szabadidő*)
 03:30 Pomul vieții (*ism.*) (*vallás*)
 04:00 Loma Linda (*ism.*) (*vallás*)
 05:00 Vremea întrebărilor (*vallás*)
 06:00 Biserica în acțiune (*ism.*) (*vallás*)
 06:55 Lumini din trecut (*ism.*) (*vallás*)
 07:00 Buletin ANN (*tájékoztató*)
 07:30 Pâinea cea de toate zilele (*vallás*)
 08:00 Măștile zeilor (*ism.*) (*vallás*)
 08:55 Lumini din trecut (*ism.*) (*vallás*)
 09:00 Infailibilii (*ism.*) (*szabadidő*)
 10:00 Jurnal de credință (*ism.*) (*vallás*)
 11:00 Sola Scriptura (*vallás*)
 12:00 Străinul din Galileea (*vallás*)
 13:00 Loma Linda (*vallás*)
 14:00 Biserica în acțiune (*ism.*) (*vallás*)
 14:55 Lumini din trecut (*ism.*) (*vallás*)
 15:00 Din toată inima (*nevelés*)
 15:30 Speranță la orizont (*vallás*)
 17:00 Predică de Sabat (*nevelés*)
 18:00 **Lépésről lépésre (igehirdetés – magyar nyelvű műsor)**
 19:00 Punctul de plecare (*kultúra*)
 20:00 Dialog pe scara Richter (*vallás*)
 20:55 Lumini din trecut (*ism.*) (*vallás*)
 21:00 Infailibilii (*szabadidő*)
 22:00 Popas de suflet (*szabadidő*)
 22:30 Pomul vieții (*vallás*)
 23:00 Angol nyelvű műsor (*vallás*)
 00:00 Lecția de viață (*ism.*) (*nevelés*)

Kik az „ösvénykeresők”?

Fehér ingben és sárga nyakkendőben felvonuló vidám gyermekek, akik évente legalább egyszer, november első szombatján, az Ösvénykeresők Napján kiállnak a gyülekezet elé, és bemutatják tevékenységüket. Nem hinném, hogy feltetted magadban a kérdést, hogy kik is ők, mivel izgalommal vegyes lelkesedésük mögül hamar szembetűntek jól ismert arcaik. Az már más kérdés, hogy miért öltöztek egyenruhába, és mi a programjuk lényege.

Kezdetek

Nagyon jól ismert tény, hogy a kezdetekben a Hetednap Adventista Egyháznak nem volt ifjúsági programja, mivel az alapítótágok nagy része más korcsoportba tartozott. Idővel azonban az ifjak szükségét érezték olyan programok megszervezésének, amelyek által társaik és a legkisebbek is a jellemfejlődéshez megfelelő útmutatást találjanak az egyházban. Így történt, hogy 1870-ben, az akkor 14 éves Luther Warren és a 17 éves Larry Fenner azért imádkozott, hogy Isten segítsen nekik más fiatalokat is megnyerni Krisztusnak. E kérésük ihlette őket az első „imacsapat” megszervezésére. Ebben olyan fiatal fiúk és lányok vettek részt, akik „mindig készen álltak” Isten vezetésének elfogadására.

Mivel az ösvénykeresők tevékenységének helyét és idejét nem lehet pontosan meghatározni, nehéz lenne megmondani alapítójának nevét. Az első olyan klub, amely írott adatokat is hátrahagyott, az 1920-as évek végén alakult meg a kaliforniai Anaheimben, John Mc-Kim és Willa Steen vezetése alatt. Egy másik fontos időpont 1946, amikor John Hancock, a Dél-kelet-kaliforniai Egyházterület akkori igazgatója a kaliforniai Riverside-ban egy ifjúsági klubot alapított. John Hancock tervezte meg az ösvénykeresők háromszögű címérét is. Habár a klubot nem közvetlenül, hanem egy diák, Francis Hunt által vezette, John és felesége, Helen voltak a csoport mentorai.

Innen a munka egész Kaliforniára kiterjedt, és 1950-ben a Hetednap Adventista Egyház elismert intézményévé vált. Jelenleg egyházsztinten 36.295 ösvénykereső klubban összesen 1.532.553 ösvénykereső tevékenykedik.

Hogyan jutott el az ösker-mozgalom Romániába?

A romániai ösker-mozgalom története 1991 májusában kezdődött Alexandriában és Brassóban, ahol Malcom Allen, az Ösvénykeresők Világszövetségének igazgatója néhány szemináriumot tartott, amelyben be-

mutatott pár érdekes adatot e tevékenység értékéről és fontosságáról. 1992-ben a Bukarestben megtartott Ifjúsági Kongresszusra már az első egyenruhák is elkészültek, és az „Erdei Ház” (Casa din Pădure) gyermekotthon kis lakói, Dr. Jasmin Jacobs közreműködésével és gondozásában bemutattak egy kis meglepetés-előadást. Az esemény az Adventszemle akkori számában is megjelent: „Az est meglepetése és fénypontja az első adventista ösker-csoport bemutatkozása volt. A Mislea-i „Kék galambok” új egyenruhában, ünnepi komolysággal és átéléssel mondtak fel részleteket az örök Evangéliumból.”

A kongresszuson többek között Leon Roman lelkes is tartott szemináriumot „Hogyan szervezzünk meg egy adventista ösker-klubot?” címmel.

A kongresszus végén szintén egyenruhába öltözött öskerek vonultak fel és tisztelegtek a színpadon. 1992.

végén óhajunk az volt, hogy a következő év folyamán 100 cserkészklubot tudjunk megszervezni Románia területén.

A program végül 1993-ban kapott igazán szárnyra. Az 1993-as „Márta” Ifjúsági Fesztiválon tartott szemináriumok is hozzájárultak ennek a tevékenységnek az előretöréséhez, valamint megszervezték az első ilyen jellegű nyári gyerektábort is a Retyezát-hegységben. A bukaresti „Crinul” gyülekezetben megalakult az első ösker-klub. Erdélyből fiatalok egy csoportja Magyarországra ment kiképezésre egy Scout (cserkész) táborba. Így alapozódott meg az ösker-mozgalom Romániában.

Jelenleg több mint 2.500 ösvénykeresőt tartanak számon országunkban.

Mi az ösker-klub?

Az ösker-mozgalom egy nemzetközi, világszintű program, amelyet a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának Ifjúsági Osztálya szervez és vezet. Ennek keretén belül széleskörű oktatási tevékenységeket nyújtanak a 10-15 éves korcsoportba tartozó gyerekeknek, az Unió és az Egyházterületek Ifjúsági Osztályainak közvetlen felügyelete alatt.

Az ösker-klub egy olyan gyermekcsoport, amelynek tagjai iskolai feladataik mellett szeretnék felfedezni és megismerni környezetüket, a természet, a növényeket, az állatokat, kőzeteket, természeti jelenségeket, csillagokat, stb., s ez által önzetlen lelkületben fejleszt-

szék képességeiket és tehetségüket, megtanulják a helyes döntéshozatal fontosságát, a nehéz helyzetekben a helytállást, a segítségnyújtást, valamint az olyan erkölcsi értékek tiszteltetését, mint a becsületesség, tisztelet, önzetlenség, bátorság, rend és pontosság.

Az ösker-tevékenységek a példaadás elvének alapfeltételére építenek. Az otthoni szülő-gyerek kapcsolathoz hasonlóan, a tevékenységek ideje alatt a gyerekeknek lehetőségük nyílik lelki és társadalmi példaképként tekinteni oktatójukra, és vágnyi arra, hogy hozzá hasonlóak legyenek. Az ösker-klub megteremt a keretet, amelyben a gyermekek kiélhetik kaland- és felfedezések iránti természetes vágyukat. Megfelelően kiválasztva a szabadtéri tevékenységeket, megszeretik a természetjárást, fejlődik kézügyességük, és mindezeket a lelki fejlődéssel összevonva a tanítók segíthetnek nekik felfedezniük és megismerniük Isten jellemét.

Annak ellenére, hogy az ösker-tevékenységek kiemeltan a serdülőknek szólnak, egyik fontos céljuk a szülőkkel és a gyülekezettel való együtt munkálkodás. Így eltűnik a nemzedékek közötti szakadék, mivel ifjak és idősek együttesen imádják és dicsérik Istent, valamint a közös játék és szabadidős tevékenységek által szorosabb kapcsolat alakul ki közöttük.

Hogyan válhat valaki ösvénykeresővé?

Az V-VIII osztályos gyerekeket különleges felavatási ünnepély keretén belül veszik fel az ösker-klubba. A háromszögű jelvényt minden országban átvették és használják, annak ellenére, hogy az „ösker”, „ösvénykereső” megnevezés nyelvenként különböző. A tagok minden fontos összejövetelen viselik a klub egyenruháját, de a heti rendszerességű foglalkozásokon, az ösvénykeresők ismeretterjesztő kiállításain, a táborokban, a különböző találkozókön és az Ösvénykeresők Napján is felvehetik. Bizonyos gyülekezetekben az ösker-csoportokat korosztályok szerint további két csoportra osztják, a 15 éven felüliek pedig elkezdhetik a felkészítési programot, hogy az egyházterület szervezésében megtartott vezetőképző elvégzése után ösker-oktatók lehessenek.

*Benjamin Stan,
a Román Unió Ifjúsági
Osztályának társigazgatója*

Az Ösvénykeresők Napja

Az Ösvénykeresők Napját 1946-ban tartották meg először. E különleges alkalommal az ösker-klubok a gyülekezetek elé állnak és bemutatkoznak. Ilyenkor mind a gyerekek, mind az oktatók bátorításban, elismerésben, dicséretben részesülnek az egyház által rájuk bízott külföldi küldetésük teljesítése érdekében. Minden alkalommal, amikor gyülekezeeteinkben megünnepeljük az Ösvénykeresők Napját, biztosítjuk az öskereket szeretetünkről, valamint éreztetjük velük, hogy fontos tagjai a gyülekezetnek és a világszéles egyháznak.

Annak ellenére, hogy Romániában november első szombatját nevezték ki az Ösvénykeresők Napjának, nem a dátum, hanem az alkalomra elkülönített idő számít. Következésképpen, ha november első szombatjára más programot tűznek ki, vagy hatékonyabb lenne egy másik alkalommal megtartani az ösker-ünnepélyt, akkor inkább halasszuk el az alkalmat, de ne mondjunk le róla.

Ebben az évben azért különleges az Ösvénykeresők Napja, mert a résztvevő öskereknek lehetőségük adódik feliratkozni egy programra, amelynek keretében érdekességeket tanulhatnak Ellen White-ről. A program második része, amelyet általában november második szombat délutánján mutatnak be a gyülekezetekben, még több részlettel szolgál az Úr Küldöttjének életével kapcsolatban.

Bátorítlak, hogy segítsétek és támogassátok gyermekeiteket, serdülő ifjaitokat, hogy vegyenek részt a gyülekezetekben működő ösker-tevékenységekben. ■

A nagysármási gyülekezet (Maros megye)

A nagysármási hetednapi adventista gyülekezet ebben az évben ünnepelte fennállásának 105. évfordulóját. Az advent hit 1909-ben jutott el erre a vidékre, a Kolozs megyei Székről származó könyvevangélista, Bálint Ferenc által. A könyvekkel történő missziómunka és Vegner Adolf lelkész látogatásai nyomán egy év leforgása alatt három keresztségi alkalomra is sor került, amelyek során összesen 40 személy kötött szövetséget Istennel, nagy részük fiatal. A keresztségi istentiszteleteken több mint 1.000 személy vett részt alkalmanként.

A nagysármási gyülekezetet 1910 őszén alapították, és eleinte családi házaknál gyűltek össze. Az ellenkezések és üldözések ellenére a gyülekezet taglétszáma az első világháború idején is növekedett, minden évben sor került keresztségi istentiszteletre. 1916-ban megszervezték az énekkart, 1922-ben pedig a fúvószenekart is. Az első imaházat 1926-ban építették, illetve szentelték fel, amelybe nyolc helyséből összesen 104 tag tartozott. Az Antonescu-rendszer idején bezárták az imaházat, de a testvérek találtak módot a gyülekezésre, titkos helyeken sikerült meg-

szervezniük az istentiszteleteket. A kommunizmus ideje alatt a tagok létszáma elérte a 350-et, Isten kegyelméből pedig további 18 helységben ismertették meg az advent hitet az emberekkel.

Amikor a régi imaterem kicsinek bizonyult a nagysármási kétnyelvű gyülekezet számára, 1993-ban elhatározták egy új imaház építését, modern elvárásoknak megfelelően. Az új épület felszentelésére 2008-ban került sor. A magas, széles nagyterem 500 férőhelyes, és egy két oldalról megközelíthető karzat is tartozik hozzá. Az épületben további négy melléktérterem található, nagy befogadóképességű alagsor, amely különösen alkalmas a gyülekezet különböző tevékenységeinek megrendezésére. A régészeti leletek bizonyítják a korai keresztény templomok hasonló alaprajzát. A gyülekezet jelen pillanatban 275 tagot számlál, és a környék számos adventista imaházának felépítéséhez is hozzájárult. Soli Deo Gloria.

További érdekes információkat találhatnak a gyülekezet honlapján: www.sarmasi-adventista.ro (román nyelven: www.adventist-sarmasu.ro).

*Veress József,
a nagysármási gyülekezet lelkésze*

Szomália

Szomália az afrikai földrész legkeletibb pontján, az úgynevezett „Afrika szarván” fekvő állam. Azon kevés afrikai országok egyike, ahol a lakosság nagy része ugyanazt a nyelvet beszéli – a szomáliait. Az ország 1960-ban alakult meg két különböző terület egyesítésének eredményeképpen: az egyik olasz gyarmat volt, a másik brit protektorátus alatt állt. A belső harcok miatt az ország sokáig törvényhozás és központi hatalom nélkül működött.

Fővárosa Mogadishu, lakosságának számát 10,4 millióra becsülik. A szomáliaiak nagy része klánokba szerveződik, és muzulmán vallású. Becslések szerint háromötödük nomád életmódot folytat, állattenyésztéssel és földműveléssel foglalkozik. Majdnem az egész lakosság sunita muzulmán hitű. A keresztények száma leg több 1.000 hívőre tehető, a legtöbben a dél-afrikai bantu kisebbségből származnak. A Mogadishu-i Katolikus Székesegyházon kívül, amelyet már nem használnak liturgikus célokra, egyetlen más templomépület sem található az ország területén.

2013. decemberében törvénybe foglalták, hogy tilos bármilyen keresztény ünnep megtartása. Azt a kevés keresztényt, aki az árvák vagy a hátrányos helyzetűek megsegítésére érkezett az országba, megölték az iszlám csoportok, mivel nem akartak áttérni a muzulmán vallásra.

Hivatalosan Szomáliában nincs jelen a Hetednapi Adventista Egyház. Az utóbbi években, a lesújtó szegénység miatt az ADRA nemzetközi szervezet több önkéntese is bekapcsolódott a szükségben lévők megsegítésébe. Az első ADRA misszióra 1992-ben került sor, azóta az önkéntesek rendszeresen látogatják ezt az övezetet. A hivatalos adatok szerint egy szomáliai, Frankfurtban tanult ügyvéd elfogadta a hetednapi adventista hitet, és tanulmányai végeztével visszatért szülőhazájába, ahol ő képezi az egyház egyetlen folyamatos jelenlétét. Sajnálatos módon ez minden, amiről tudomásunk van. Azonban valamit mi is tehetünk: imádkozunk és támogatjuk azokat, akik ott szeretnének tevékenykedni. Isten őket is szereti.

*Adrian Neagu,
szerkesztőségi titkár, Viața și Sănătatea Kiadó*

Megváltás és megtérés

Lehetséges, hogy éppen mi, hívő emberek legyünk hitetlenek? A Felházban feszültségtől terhes hangulat váltotta fel a magasztosságot: „Mindegyikük lelkére felhő telepedett, valami szörnyű szerencsétlenség balsejtelme...” (E. G. White, *Jézus élete*, 410). Jézus szavai pedig így folytatódtak: „Bizony mondom nektek, tiközületek egy elárul engem” (Mt 26:21). Ebben az összefüggésben az „Én vagyok-e az, Uram?” (Mt 26:22) kérdés tizenkétszer ismétlődött meg.

Te, kedves olvasóm, felteszed-e tizenharmadszorra ugyanezt a kérdést? Azon az estén a Tizenkettő közt csak egy valaki volt, aki biztosan tudta, mit akar tenni. Júdás. A „tanítványok közeletről kutatva tekintettek egymás arcába” (E. G.

Amikor a megváltás és a megtérés kérdéseit kutatjuk, nem azt kell figyelembe vennünk, amit Isten tesz, mint ahogy általában szoktuk, hanem azt, hogy mit tesz Isten bennünk, a szívünkben.

White, *Jézus élete*, 410), mintha minden egy csapásra romba dőlt volna. Te, aki most e sorokat olvasod, biztos vagy magadban? Nem szeretnél önvizsgálatot tartani?

Amikor a megváltás és a megtérés kérdéseit kutatjuk, nem azt kell figyelembe vennünk, amit Isten tesz, mint ahogy általában szoktuk, hanem azt, hogy mit tesz Isten bennünk, a szívünkben. Itt a kegyelemről, az isteniről van szó, egy olyan titokzatos munkáról, amelyben eggyé válunk Istennel. Ha „minden hamissággal, paráznasággal, gonoszszággal, kapzsisággal, rosszasággal; irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel; súsárlók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, balgatók, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek és irgalmatlanok” (Róm 1:29-31) vagyunk, hitünk arra összpontosít, hogy mit tesz Isten, nem arra, hogy mit tesz meg bennünk, hiszen ilyen körülmények között semmit sem tett bennünk. A megváltás és a megtérés Isten műve az emberben, bennünk: benned és bennem.

A következőkben szeretnénk meghatározni ennek a kérdéskörnek a Szentírásban lefektetett értelmét. A te lelki táplálékom, kedves olvasóm, nem abból áll, hogy tudod, hogyan fogják mások elveszíteni az üdvösséget, hanem abból, hogy felismered, hogyan üdvözülhetsz te magad. Rá kell lépünk a lelkiség és a tanítványság útjára. A jelenkori emberiség pragmatizmusának minden formája távol áll Istentől, még a jótékonykodás és az emberbaráti érzések is. „Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivel-hogy lelkiképpen ítéltetnek meg” (1Kor 2:14).

A megváltás az az út, amelyen keresztül Isten belép bensőmbé, az a mód, ahogyan befogadom Őt, és Ő helyet talál életemben. „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből” (Fil 2:13).

Ebben az összefüggésben tudnunk kell, hogy „lényünk” a szavaink, tetteink, magaviseletünk, rosszaságunk, magányunkban kigondolt gonosz

terveink kifejezésének a területe. Itt lép közbe az akarat és az isteni megvalósítás, itt beszélünk a megváltásról.

A megváltottság a létet és nem az ismeretet feltételezi. Ez a „lenni” Istennek, az önmagáról tett „Én vagyok!” kijelentésének jelentőségéből ragozandó. A megváltás Isten munkája, amelynek során láthatóvá teszi megváltott helyzetemet, mint aki a Vele való hasonlóságnak, a Vele való közösségnek a részese: „Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon” (2Pt 1:4). Ily módon a megváltás lehetőséget nyit a megtérésre. A megváltás és a megtérés egymásnak válaszol, egymás kiegészítői.

Isten szeretete elérte célját. Lényünkben egyesítjük az isteni ajándékot lelki befogadóképességünkkel. Megvalósítjuk ily módon a kereszt titkát. „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érttem” (Gal 2:20).

Ebben a titokban Isten Fiának megtört teste jelenti a megváltást, és a haldokló Krisztus isteni engedelmessége a megtérést. Ilyen körülmények között a megtérés „az Istennel, másokkal és önmagunkkal szemben tanúsított hozzáállásunk módjának a megújítása.” (...) A megtérés nem a lelkifurdalás és az önsajnálát elérhetősége, hanem egy változás” (Kallistos Ware, *A belső királyság*), melynek során más emberré válunk. A megtérés nem azt jelenti, hogy sírunk bűneink miatt – siratjuk bűnös valónkat –, hanem megünnepeljük bűneink feletti győzelmünket, nagy átalakulásunkat Krisztusban. A fenevad és bélyege legyőzői nem siratják bűneiket, hanem örülnek a vétkeik felett aratott győzelemnek.

A megváltással egy időben emlegetett megtérés az Istenhez tartozó lényünk kettős természetére világít rá. Istenhez tartozunk mint Krisztus testének tagjai és mint Krisztus teremtményei. Tagokként tükröződik bennünk lényünk isteni eredete, teremtményekként pedig tükröződik bennünk az isteni mű. A megváltás igazolja tehát eredetünket, a megtérés pedig a bennünk véghezvitt isteni művet.

Az év napjai az év végén, egy élet napjai pedig az öregségben gyűlnek össze. A bűn véget és öregedést feltételező drámájának csendje nem utódaink, hanem a megváltás és a megtérés által hidalható át.

A megtérés nem azt jelenti, hogy sírunk bűneink miatt – siratjuk bűnös valónkat –, hanem megünnepeljük bűneink feletti győzelmünket, nagy átalakulásunkat Krisztusban. A fenevad és bélyege legyőzői nem siratják bűneiket, hanem örülnek a vétkeik felett aratott győzelemnek.

Megváltásunkért nem azzal érvelünk, amit Krisztus a Szentek Szentjében tesz, hanem azzal, amit bennünk visz véghez. Ezért a Szentek Szentjében végzett tevékenysége feletti örömmel meg kell hosszabbítanunk a bennünk levő isteni tevékenység befogadásának örömeivel. „Még lévén győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjait” (Fil 1:6).

Következésképpen, te, kedves, szeretett embertársam, állj meg! „Belopószik a szívbe a rosszszaság lelkülete, amely gondolatokat sugall és cselekvésre sarkall. A sötétség ezen leplétől, ettől a régi embertől kell, hogy megszabaduljanak azok, akik Isten felé sietnek, hogy felöltözzék a mennyei, új embert, aki a Krisztus” (Egyiptomi Szent Makariosz, *Írások*). „Akiben van a mi változásunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint” (Ef 1:7).

A megváltás jelensége, amely mindennek előtt a keresztben látható, igazolja, hogy Isten nem tagadott meg bennünket, amennyiben a megváltás végbe megy bennünk. A megváltásnak ugyanolyan bensőségesnek kell lennie, mint saját életünk. Ugyanakkor, a megváltás magába olvasztja a megtérést. „A bűn nagyságát csak Isten könyörületessége múlhatja felül” (Claudiu Dumea, *Semnele mântuirii*). „Avagy megvted az ő jóságának, elnézésének és hosszú tűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?” (Róm 2:4).

Ebben a helyzetben a megtérés az a terület, ahol megvalósul életem megváltozása, amikor a mennyei kegyelem tevékenysége kitarulkozik saját bensőmben és az egyetemesített világban. A megtérés tehát így felülmúlja a környező világot. Más szóval, körülveszem magam a világtól idegen, de Istennek bensőséges világgal. ■

dr. Iacob Coman, lelkész, egyetemi docens

Isten önvallomása a Szentírásban (I)

Bevezető

Az Istenről szóló hitalapelv bemutatására a jelen cikkben¹ a Szentírás adataira fektettem a legnagyobb hangsúlyt. Ugyanakkor elengedhetetlenül fontosnak tartottam néhány meglehetősen friss teológiai nézőpont áttekintését az Istenről szóló hitalapelv kérdéskörével kapcsolatban.²

Az elv egy olyan szentháromság fogalomkörében kerül meghatározásra, amely a keresztény teológia „szegletköve” (F. Schleiermacher) vagy a keresztény dogmatika fejlődésének a „bevezetője” (*prolegomenon*) (K. Barth). Bármilyen legyen is értékelésünk ezen elvet illetően, a tény az, hogy ennek a doktrínának a valósága átszövi az egész keresztény – de különösképpen az adventista – hitet, életet és imádatot.

A szentháromság tanának kidolgozását és annak teológiai értelmezését a szoteriológia (megváltástan) vagyis Isten Krisztusban és Krisztus által végzett megmentő tevékenysége motiválta.

Az Istenről szóló keresztény doktrína az istenség egysége és egyedisége hitvallásának fokozatos kiterjedését és kikristályosodását jelenti, az izraelita monoteizmus ószövetségi adataiból kiindulva (5Móz 4:6 – „Semá Izrael”), amely a Máté evangélista (Mt 28:19) és Pál apostol (2Kor 13:14) által igazolt újtestamentumi istenség hármassága megértésének megvallásában csúcsoadik ki. Hogyan magyarázható a szentírási istenség hármasság-monoteista értelmezésének ezen történelmi és teológiai fejlődése? Amikor a Szentlélek által feltámadt Krisztus a Szentlélek mellett jelenik meg, és így kinyilatkoztatja az Atyát, a mennyei egységet és egyediséget valló Semá

(5Móz 6:4) egy új, tisztázott megközelítést alkalmaz az újszövetségi bizonyágtételben, és pedig: vallja az egységben való hármasság szemléletét. Ez azonban egyáltalán nem azt jelenti, hogy Pál apostol elvet dolgozott volna ki a Szentháromságra vonatkozóan. Az Újszövetség nem ismer ilyen elvet a szó egyházi értelmében. A szentháromság tana a Niceai Hitvallás formájában jött létre az ókori keresztény egyház azon erőfeszítéseinek eredményeképpen, amelyekkel megpróbálták tisztázni Istenről szóló tanításait, az arianizmussal, a szabellianizmussal és a III.–IV. század más eretnekségeivel vívott harcuk összefüggésében.

Mint minden keresztény tanítás fejlődésének esetében, a szentháromság tanának kidolgozását és annak teológiai értelmezését is a szoteriológia (megváltástan) vagyis Isten Krisztusban és Krisztus által végzett megmentő tevékenysége motiválta. Isten megismerése az Atya-Fiú-Szentlélek hármasság kijelentésében egyrészt Isten választott népe, Izrael (5Móz 7:6-9) szövetségi (föderális – lat. foedus = szövetség) életében és történelmében megnyilvánuló cselekedeteire (tevékenységére), másrészt pedig a testet öltött Jézus Krisztus (Mk 10:45) megváltói munkájára és személyére alapoz.

Ezért a keresztény hitvallás az Izrael Istenébe vetett hit kijelentésével kezdődik. Ez az Isten, megmentő és megváltó karjával beavatkozva a megváltás történetébe, megismertette magát a pátriárkák elhívásában és Izrael egyiptomi rablásából való felszabadításában (2Móz 13:8-9). Ez a felszabadítás teremtette meg azt az ószövetségi alapot, amelyen Jézus pluralista-monoteista tanítása alakot öltött, értelmet és érvényességet nyert azáltal, hogy Jézus az izraelita Semát idézte (5Móz 6:4). Márk bizonyágtétele igazolja azt

a jelentőséget, amelyet Jézus Mózes szavainak tulajdonított, kijelentvén: „Minden parancsolatok között az első: Halljad, Izráel: Az Úr, a mi Istenünk egy Úr!” (Mk 12:29).

A pluralista monoteizmus igazolást nyer az Ószövetségben, amikor Ábrahám, Izsák és Jákob Istenének a Semában kijelentett egyediségét nem befolyásolja az istenség lényével kapcsolatban alkalmazott nevek és jelképes fogalmak nagy változatossága. Ezen metaforák értelmében, Ő már az Ige, Bölcsesség és Lélek fogalmak által jelen van az Ószövetségben (Péld 8:22-36; vö.: Jn 1:1; Ésa 63:2-3; vö.: Jel 19:13; Ésa 42:1; 48:16; 63:10).

Ehhez hasonlóan, az Újszövetségben megtaláljuk az Izrael Istenének cselekedeteire és megváltó tevékenységére felépített szentháromságtan alapjait. Ezek a tettek és ez a szoteriológiai tevékenység Jézus Krisztus Személyében, valamint a Szentlélek ajándékának befogadásában körvonalazódik. Jézus feltámadása és mennybemenetele egy új távlatot nyit Isten megértése felé, mivel mindkettő jelzi egy bizonyos kapcsolat létezését Jézus és azon Isten között, akit Ábbának, Atyának szólít (Jn 11:41). Ez a kapcsolat világosan szemlélteti, hogy Jézus és az Atya különálló személyek. Jézus önmagától eltekintve szólítja meg az Atyát, vagyis úgy beszél Vele, mint egy másik személlyel. Az Atya az, Aki feltámasztotta és Akihez visszatér, hogy jobbkeze felől üljön a mennyei trónuson (Csel 2:24, Róm 8:11, Csel 2:32-33, Róm 8:34). Pál meghatározásában a mi Urunk Jézus Krisztus a Szentség Lelke által – a halálból való feltámadása által – jelentetett ki Isten Fiának (Róm 1:4).³

Azonban az evangéliumok és általában az Újszövetség húsvét előtti és húsvét utáni utalásai mellett, nincs okunk állítani, hogy az Újtestamentumban találkozunk a szentháromság teológiájával vagy egy formailag kidolgozott szentháromság-tannal. Amit viszont kijelenthetünk, az az, hogy az Újszövetségben biztos alapját találjuk egy tiszta és világos szentháromság-tannak.

E kezdetleges szentháromság-tannak három szempontja lényeges a Szentírásra alapozó szentháromság-tan kidolgozása, megértése és az arról való folyamatos elmélkedés szempontjából.⁴

1. *Isten azonosulása Jézus Krisztussal nem tagadja az Atya-Isten és a Fiú-Isten közötti különbséget.* Ezt a kijelentést alátámasztja az Újszövetség, és magától értetődő, ha figyelembe vesszük az erre vonatkozó újtestamentumi bizonyítékokat (Jn 10:30; 14:9-10; 17:3, vö.: 1Jn 5:20; Jn 20:28).

2. *Az apostoli kijelentésben számunkra felfedett Isten csak az első pontban említett két sze-*

mély, vagyis az Atya és a Fiú létezésének kölcsönös feltételezése alapján azonosítható. A két említett személy – az Atya és a Fiú – mindenkinek pontos identitása csak az egymással fenntartott viszonyuk által ismerhető meg (Mt 3:17).

3. *Veszélyes, nem biblikus tanítás az Istennel kapcsolatos apostoli kijelentést isteni kettősségként, vagyis csak Atya-Fiú kapcsolatként értelmezni.*

Ez a harmadik pont a Szentlélekről szóló bibliai anyagot dolgozza fel, és a jelen tanulmány különálló részeként kerül bemutatásra. Az alábbiakban csak az első és a második pontot elemezzük.

Az Atya és a Fiú közötti egység és különbség

Az első pont kijelentésének fontossága csak az utolsó apostol, János halála utáni századokban kibontakozott erőteljes teológiai viták fényében értelmezhető és értékelhető helyesen. Arra a korszakra utalunk itt, amikor a Keleti és a Nyugati keresztény Egyháznak tisztázni kellett az ortodox szentháromság hitalapelveiben és hitvallásában használt nyelvezetet a nem-ortodox, modalista (szentháromságot tagadó) megközelítéssel kapcsolatban. A modalizmus, a II. és III. században kialakult, szentháromság-tagadó keresztény eretnecség szerint az Atya, a Fiú és a Szentlélek közötti különbség kizárólag Istennek a világban és a történelemben kifejtett tevékenységére vonatkozik, és egyáltalán nem igazolja az istenség Lényének tagadhatatlan és létező elkülönítését, vagyis a különbség nem Isten lényegi természetére vonatkozik, hanem ugyanazon személy megváltása történetében kifejtett tevékenységének „módjára”, megnyilvánulási formájára. Más szavakkal, a modalizmus arról a tévtanról kapta

Isten azonosulása Jézus Krisztussal nem tagadja az Atya-Isten és a Fiú-Isten közötti különbséget.

a nevét, mely szerint Isten különböző megnyilvánulási formákban, „módokban” vált ismertté Izrael történetében és a világban, miközben lényegében egy és ugyanaz maradt, míg történelmi szempontból tekintve a kérdést, áttért egyik tevékenységi és megnyilvánulási „módból” a másikba. Isten tevékenységének változó természete a történelemben és a világban, a modalisták szerint, az Atya ószövetségi megjelenésében jut kifejezésre, majd Fiúvá válik és végül Szentlélekké.

Az elkülönítés, amelyet az Újszövetségben találunk, nemcsak az Atya-Istenre és a testet öltött

Krisztusra vonatkozik, hanem árnyaltan utal Istenre, mint Atyánkra és Jézus Krisztusra, mint Urunkra (1Kor 12:5-6). Ez az elkülönítési mód nem veszélyezteti és nem befolyásolja a bibliai monoteizmust, amikor az olyan mennyei nevek használatával történik, mint a Theos, Atya-Isten (Ef 4:6) és a Kyrios, az Úr Jézus Krisztus (Ef 4:5) – mindenik név egy külön, személyes alanyra utalva.⁵

Az újszövetségi krisztológia számos vetülete folyamatosan úgy azonosítja Jézust, mint aki által az Atya-Isten megvalósítja megváltási és mentési munkáját (2Kor 5:18-19). Ebben a szoteriológiai minőségben Jézus különbözik Istentől, de ugyanakkor magának vallja a benne és általa munkálkodó Isten által elvégzett üdvösség Követőjének jogait (1Tim 2:5, vö.:1Jn 2:1-2).

Az újtestamentumi „magas” krisztológiák, mint a Bölcsesség krisztológiája (1Kor 1:18 versével kezdődően) Pál írásaiban vagy János evangéliumának Logosz-krisztológiája, bemutatja a Jézus Krisztus eleve létezésének későbbi elvi ki-jelentéséhez szolgáló fogalmi és elméleti alapot.

Jézus Krisztus, a Fiú és Isten, az Atya egy bizonyos kölcsönhatásban van egymással. Ebben a kölcsönhatásban a Fiú teljes mértékben aláveti magát az Atya hatalmának, önszántából, az emberi faj megváltása és üdvözítése érdekében (Jn 4:34).

Ehhez hasonló krisztológiák kijelentik a világegyetemet alkotó Bölcsesség örök érvényűségét és mennyiségét (Kol 1:15-20), amelynek Fiú-Logosz léte megelőzi a Teremtést (Jn 1:1-18).

Az Ige (logos) Jn 1:1 versében az Atya-Isten mellett jelenik meg, vagyis az Istennel van (proston theon). Sőt, Jézus Krisztus, a Logos, maga Isten, vagyis lényegi mennyei természettel rendelkezik (theos en ho logos). János Evangéliumának ezen krisztológiája alapján kijelenthetjük, hogy mind az Evangélium bevezetőjében (1:1-18), mind az „Én vagyok” kijelentésekben (6:35; 8:12; 10:9,11; 11:25; 14:6; 15:1) vagy Tamás krisztológiai vallomásaiban – „Én Uram és én Istenem” (20:28) – egyforma mértékben hangsúlyozódik Krisztusnak az Atya-Istennel való teljes azonossága, illetve a közte és az Atya között levő személyi elkülönülés. János krisztológiájának Jézusa kijelentheti az Atyával való egységét: „Én és az Atya egy vagyunk” (10:30), pontosan azért, mert párbeszédi kapcsolatban állnak egymással, mint ahogy az Főpapi imájából is kitűnik János Evangéliuma 17. részében. Az Atya dicsősége elnyeré-

sének alapja Jézus húsvéti halála alkalmával azt jelenti, hogy Ő már a világegyetem megalapítása előtt is rendelkezett ezzel a dicsőséggel, de nem kizárólagosan Ő bírta ezt, hanem közösen viselték egy kölcsönös szeretet-kapcsolatban, egy közösségben és az Atya-Istennel való alávetettségben (17:5).

Miközben az Atya és a Fiú (Ige) közötti különbség szabálmeghatározó szemponttá kellett volna, hogy váljon a későbbi szentháromságtan számára, ne tévesszük szem elől a szentháromságtan egy másik vetületét: Isten hármasság-értése nemcsak egy istenségen belüli különválasztástól függött, hanem ezen különválasztás kitételeinek kölcsönös feltételeitől is. Mit jelent a Szentháromságra vonatkozó különválasztást meghatározó fogalmak kölcsönös feltételezettsége? A fenti kérdés megválaszolása érdekében vegyük példának az Istenre vonatkozó „Atya”, Abba kifejezést (Jn 11:41).⁶

A kifejezés gyakorivá vált az első keresztények szóhasználatában, mivel jelen volt Jézus imádati szokásaiban, különösen imádságaiban (Mt 6:9). Az I. századi keresztények, a kereszténység első nemzedéke annak a tapasztalatnak az alapján is vonatkoztatta Istenre az „Atya” kifejezést, amelyet Jézus és Isten között látott. Ezt úgy is felfoghatjuk, mint egy úgynevezett „Abba-tapasztalatot”, amely ahhoz a szerephez kapcsolódik, amelyet a Megváltási Terv keretén belül felvállaltak. A tapasztalatot csak úgy lehet értelmezni, hogy ők ketten, akik átéltek, részesei ennek, vagyis Jézus Krisztus, a Fiú és Isten, az Atya, egy bizonyos kölcsönhatásban van egymással. Ebben a kölcsönhatásban a Fiú teljes mértékben aláveti magát az Atya hatalmának, önszántából, az emberi faj megváltása és üdvözítése érdekében (Jn 4:34).

Tehát kettejük „kapcsolati tapasztalata” öröktől fogva létezett, nem az egymásból való „örök születés” (kétértelmű és a niceai hitvallásban tévesen használt kifejezés), hanem a Megváltás Tervében öröktől fogva lefektetett szoteriológiai (üdvözítő) szerep alapján. A Megváltás Tervében játszott személyes és meghatározott szerepüket csak az „Atya” (Abba) és „Fiú” megnevezéssel lehetett megfelelőképpen szemléltetni. Ez világossá válik Jézus kijelentésében: „Senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni” (Mt 11:27, Lk 10:22).⁷

Mégis, a fenti szövegek kijelentéseiből nem következtethető ki egy teljesen kidolgozott szentháromság-teológia. Mindezek ellenére világosan

érthetővé válik, hogy az „Atya” szó jelentését a názáreti Jézus életének és tevékenységének függvényében kell meghatározni. Ő az, Aki testet öltött Betlehemben, és csakis az Izraellel kötött szövetségben már kinyilatkoztatott Istenre való utalások összefüggésében ismerhető meg. Őt tehát úgy kell ismerni, mint aki már Betlehem előtt létezett (Jn 8:56-58). Hasonló logika szerint, erre a szövegre alapozva beszélhetünk az Atyáról és a Fiúról, úgy, ahogy kinyilatkoztatnak nekünk a megváltás összefüggésében, vagyis a Megváltási Tervben és mennyei örökkévaló szeretetük kapcsolatában (1Jn 4:8.16), melyre a két, egymással összefüggő kifejezés, az „Atya” és a „Fiú” utal.

Említésre méltó, hogy az egyházatyák, különösen Atanáz (Kr. e. 296-373) számára jelentős fontossággal bírt az Atya és a Fiú közötti kapcsolat teológiája. Tőle származik az az elv, mely szerint Isten atyasága nem egy a közte és teremtménye (teremtményei) közti lényegi kapcsolatban nyilvánul meg. A Szentírás adatai alapján elfogadhatjuk Atanáz állítását, amennyiben tételéhez hozzáadunk egy fontos kitétel. A bibliai adatok fényében Isten atyasága teljes mértékben és meghatározó módon a Szentháromság mindhárom személye közötti örök szeretet-kapcsolat fennállásában valósul meg (1Jn 4:8.16). A Jézus Krisztussal kapcsolatban használt „Fiú” és az Istennel kapcsolatban használt „Atya” megnevezés csak akkor érthető meg igazán, ha azt a megváltási terv összefüggésében tárgyaljuk. Vagyis kettejük Atya-Fiú kapcsolata⁸ az öröktől fogva lefektetett terv, a Megváltási Terv keretén belül felvett szerepüket fejezi ki (Zsolt 2:6-7; vö.: Péld 8:22-31; Ef 3:9; Róm 16:25).⁹

Tehát, a megváltás örök tervének szemszögéből, Isten Jézus iránti atyasága az „Atya” meg-

Isten atyasága teljes mértékben és meghatározó módon a Szentháromság mindhárom személye közötti örök szeretet-kapcsolat fennállásában valósul meg (1Jn 4:8.16).

nevezésben jut kifejezésre. Annak ellenére, hogy a mennyei atyaság ezen elve elengedhetetlenül fontos a szentháromság elvének kidolgozásában, nem magyarázható olyan összefüggésben, mely szerint a „Fiú”, az istenség második személyére vonatkoztatva alárendelt vagy alacsonyabb rendű lenne Istenhez képest. A Fiú Atyjának való alárendelt viszonya öröktől fogva önkéntes volt, Jézus szabad döntésének a kifejezése, hogy aláveti magát Atyjának (Zsolt 40:7-8), ameddig a Megváltási terv megvalósul, és Sátán, valamint a bűn visszavonhatatlanul kiirtatik a világegyetemből.

Ilyen értelemben Isten atyasága a Jézus Krisztussal való viszonyban minőségileg gyökeresen különbözik attól az atyai kapcsolattól, amely Isten és teremtményei, angyalok vagy emberek között áll fenn. Anélkül, hogy tagadnánk Isten atyaságát mennyei és földi családjának összefüggésében (Ef 3.14-15), hangsúlyoznunk kell az Ő Fia, Jézus Krisztus iránti atyaságának egyedülálló jellegét (Jn 1:18). Ez olyan értelemben különleges, hogy az Atya-Fiú kapcsolat világosan rámutat az Atya és a Fiú közötti tökéletes isteni egyenlőségre, vagyis Jézus Krisztus Istennel egyenlő (Jn 5:18).

A fentiek következtetéseként elmondhatjuk, hogy Isten hármasságának szemléletét ásnánk alá, ha az Újszövetség alapján Isten kettősségét – Atyai és Fiúi kettősségét – állítanánk. A helyes értelmezés tehát nagymértékben függ attól, amit a Szentírás a Szentlélekről mond. ■

1. A jelen cikk a szerző *Dumnezeu, Scriptura și Biserica: Tratat de teologie, hristologie și spiritualitate* című könyve egyik részletének átdolgozása (Bukarest: Editura Universitară, 2013), 107–120.

2. Norman R. Gulley, *Systematic Theology: God As Trinity* (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2011) című munkája mellett a szerző gyakran hivatkozott a Colin E. Gunton, *The Cambridge Companion to Christian Doctrine* című munkájára (Cambridge: Cambridge University Press, 1999) saját tanulmánya ezen részének kidolgozásához.

3. Ralph Dell Colle, „The Triune God”, *Cambridge Companion*, 123.

4. A három szempont részletes leírása: *Ibid.*, 123–126.

5. Colle, 123.

6. Az előző bekezdések minden érvelése Colle eszmei vonalát követi, 124.

7. *Ibid.*

8. Gulley részletesen taglalja az Atya és a Fiú közötti kapcsolatot: *Systematic Theology: God As Trinity*, 142 0150162.

9. Colle, 125.

dr. Szallós-Farkas Zoltán, egyetemi docens, Adventista Teológiai Intézet, Cernica

Mozdítsuk meg együtt a hegyeket

Nem lehetünk távolságtartók velük szemben, mintha nem is a mieink lennének,

Ez a mindenkori AMiCUS diákok jelszava. Amikor a diákság még nem rendelkezett a digitális nyelvezettel, és nem volt kénytelen alávetnie magát a gigabyte-ok ostromának, az AMiCUS arról álmodott, hogy a csoport erejével indul el az úton, és együtt győzi le az akadályokat, kihívásokat. Az akkori „együtt” nem sokban különbözött a mostanitól. Ugyancsak egy meleg, befogadó, barátságos helyet jelentett, ahová az éppen vizsgáról érkező diákok beléphettek, ahol megélhették személyes álmaikat, megvalósíthatták a hétköznapiságon túlmutató terveiket, és kifejezhették hálájukat, megelégedésüket. Az

és nem közeledhetünk hozzájuk túlságosan anélkül, hogy ne tisztelnék és értékelnénk őket.

ima ugyanolyan szent és odaadó volt, mint most, habár más megfogalmazásban. Az ének ugyanolyan egységes és különleges volt, mert a bátorság változatlanul megmaradt. Az AMiCUS-nak mindig volt bátorsága nyíltan szólni, a belső elvekkel, meggyőződésekkel összhangban (besz)élni, ott is meglátni az árnyalatokat, ahol mások csak a reménytelenség szűrkejét vagy feketéjét látják.

Az AMiCUS-diákok minden nemzedékében működött az erős és szép jellemek egyfajta példaműhelye.

Függetlenül attól, hogy az imatermekről vagy az együtt töltött kirándulásokról, az év elejéről vagy az év végéről volt szó, az AMiCUS mindig leszögezte jelmondatait, felépített egy álmot maga előtt, és nekiveselkedett a kihívásnak. A kívülálló szemében ez az álom utópikusnak vagy egyszerűen csak ürügynek tűnhet az ünneplésre, de ők valóban hisznek az eszményekben és a felszínesség alatt rejtőzhető értékes valóságban. Azon kevés gyülekezet számára, amely házigazdájává vált a diákoknak, ők áldást, világosságot jelentenek, pótolhatatlanok. Azok számára, akiknek semmi kapcsolatuk nincs az AMiCUS-szal, nehéz megérteni, hogy mit jelent a közös ifjúság, a közös, nemes lelkiület, az együttes belső szépség és tisztaság. Ha megfelelő látószögéből szeretnéd szemlélteni ezt a képet, a legmegfelelőbb letről felfelé nézni.

Daniel Chirileanu,
a Román Unió
Ifjúsági Osztályának
igazgatója

Mielőtt azon töprengenénk, hogy milyen előnyünk származnék az AMiCUS jelenlétéből, mindannyian nézzünk magunkba, és kérdezzük meg, hogy mit teszünk a diákokért. Mielőtt sietnénk mérlegelni a velük kapcsolatos esetleges értetlenségeket, vegyük a bátorságot, és nézzünk a szemükbe, kitárt szívükbe.

A diákok kevéssel is megelégszenek. Legyünk számukra szülők (hiszen valódi szüleik távol vannak tőlük), legyünk számukra otthon, amelyért nem szükséges versenyre kelniük, hogy elnyerjék. Ők csak azt kérik, hogy a körülöttük élők észrevegyék: számítanak, képesek nyújtani valamit.

Az AMiCUS abból a barátságból ered, amelyet a Megváltó kínál fel az emberiségnek. Az AMiCUS az áldozatra és a hűsre irányítja tekintetünket. Ezt kínálja fel Jézus azoknak, akiket kiválasztott, hogy életével megneemesítse őket.

Az AMiCUS-diák az ima lefegyverző hatalmáról és az ahhoz kapcsolódó hitről tanúskodik minden vizsga vagy akadémiai megmérettetés alkalmával, az együttlét örömeiről a pihenés perceiben és minden más közösségi alkalommal. Az AMiCUS a kapcsolatok kezdetének vagy a kapcsolatok keresésének a derűje, felfedezések és átalakulások, a felnőtté válás folyamatának még mindig gyermeki nyugtalansága, azok az első léptek, amelyeket nem teszünk meg másodszor ugyanazon az úton, hacsak nem emlékek, álmok formájában.

Hiszem, hogy Isten csodálatosan érzi magát az AMiCUS-diákok körében, részt vesz az istentiszteleteken, időnként megszólal, de sokszor csak hallgat, világosságot és bizalmat áraszt a jelenlévők szívébe, felkínálja vállát vallomásokra, elfogadja fontos küldetések kihívásait, és minden fenntartás nélkül feltárja a Vele való hasonlóság titkát.

Büszkeség az AMiCUS tagjának lenni? Igen, büszkék lehetünk arra, hogy Isten mindent különlegesen, egyedi módon végez el.

Felelősség keresztény diáknak lenni? Igen, de még ennél is több. Mindent beárnyékoló kiváltság.

Az AMiCUS-diák életében vannak előnyök és vannak nehézségek, ünnepek és csalódások, kihívások és csodák. Egy olyan ember élete ez, aki Jézus barátjának nevezi magát.

Lépj közelebb! Együtt hegyeket mozdíthatunk el. ■

Elizeus és a csodatevő ereklyék

2Kir 13:20-21 verseiben így olvassuk: „Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A moábita portyázó csapatok pedig az országba törtek a következő esztendőben. És történt, hogy egy embert temettek, és mikor meglátták a csapatokat, gyorsan odatették azt az embert az Elizeus sírjába; de amint odajutott és hozzáért az Elizeus tetemeihez, megelevenedett és lábaira állott.”

Vajon ez a bibliai példa alátámasztja azt az állítást, hogy Isten felhasználja a szentek földi maradványait kegyelme közvetítésére? Léteznek csodatevő ereklyék? Egyesek azzal érvelnek, hogy ebben az esetben a feltámadás a próféta szándékán kívül következett be, tehát a kegyelemmel átítatott földi maradványok vitték véghez a csodát. Az idők folyamán a csodatevő ereklyék kultusza sokak számára egy bizonyos egyház eredetiségének, hitelességének, igaz voltának a bizonyítékául szolgált.

Mit mond a Biblia?

Egy halottat bedobtak Elizeus sírjába, és az a halott próféta csontjaival érintkezve feltámadt. Ennyi, semmi más nem történt. Figyeljük meg, hogy sem Elizeus akarata, sem a feltámadt halott hite nem játszott valamiféle szerepet ebben a csodában, amely tehát Isten és nem valaki más kezdeményezésére történt meg. Az egész Szentírásban nem találkozzunk ehhez hasonló esettel. Nem tudunk arról, hogy Elizeus csontjai más csodákban is szerepet játszottak volna, és arról sem, hogy Elizeus sírja ezt követően zarándokhellyé vált volna.

Mivel a Szentírás nem magyarázza ezt az esetet, és nem is használja érvként a csodatevő ereklyék védelmében, nem állíthatjuk, hogy az ereklyék kultusza – amely zarándoklatot, tiszteletet és imádatot feltételez – biblikus lenne. A Szentírás egyetlen feltámadásról tesz említést, és semmilyen további adattal nem szolgál ebben a kontextusban.

A Biblia és az ősi hagyományok hallgatása a meghalt szentekkel kapcsolatban figyelemre méltó a későbbi középkori, az egyház kiemelkedő személyiségeinek halálát dicsőítő irányzatot ellentétben. Csupán az apostoli korszak után

vált általánossá az ereklyék kultusza. A 787-ben tartott VII. Ökumenikus Zsinaton megtiltották a templomok felszentelését, amennyiben az oltár alá nem helyeztek el egy ereklyét.

A kegyelem továbbítása az ereklyék által csak egy másik, szintén nem biblikus eszmével támasztható alá, amely nem más, mint a lélek halhatatlansága.

A csodák lehetnek valóságosak és eredetiek, de megtévesztőek is (Mt 24:24), ezért, önmagukban nem lehetnek bizonyítékai egy egyház valóságának. Az ilyen jellegű igazolást a szentek igazsága teszi (Jn 17:17). Minden gyakorlat, a csodatételek is beleértve, összhangban kell, hogy legyen a megszentelő bibliai igazsággal. Az ereklyék imádatának és tiszteletének gyakorlata nincs benne a Bibliában, sőt, a szent parancsolat megtiltja, hogy Istenen kívül bárki vagy bármi mást imádjunk: „Ne csinálj magadnak faragott képet...” „Ne imádd és ne tiszteld azokat” (2Móz 20:4-5).

2Kir 13. fejezete jelentőségét nem az ereklyék teológiájának köszönheti, hanem Elizeus próféta munkássága helyreállításának. Próféta tevékenysége Illés mennybemenetelével egy időben kezdődött. Elizeust gúnyolták, amiért nem emeltetett fel a mennybe: „Felméne azután onét Béthelbe; és mikor az úton felfelé méne, apró gyermekek jövének ki a városból, akik őt csúfolják vala, ezt mondván: Jöjj fel, kopasz, jöjj fel, kopasz!” (2Kir 2:23).

Elizeus megöregedett, megbetegedett és tetetetlenül hunyt el. Az utolsó, általa elkövetett tett a 2Kir 13 fejezetében leírt feltámadás. Így állította helyre Isten Elizeus méltóságát, és bizonyosságot tett arról, hogy próféta küldetése életet jelentett a nemzetnek, és személye ugyanolyan fontos volt, mint Illés és a többi próféta személye.

Következtetésképpen, jegyezzük meg, hogy a Szentírásban egyetlenegy helyen sem olvasunk arról, hogy Isten bizonyos emberek vagy azok földi maradványainak tiszteletét és imádatát javasolná. A halottak tisztelete, a zarándoklatok, az ereklyék imádata olyan gyakorlat, amely nem jelenik meg a Bibliában, és inkább húz a pogány imádat babonáihoz, mint a bibliai modellhez. ■

A kegyelem továbbítása az ereklyék által csak egy másik, szintén nem biblikus eszmével támasztható alá, amely nem más, mint a lélek halhatatlansága.

Gabriel Işvan, a Munténiai Egyházterület Vallásszabadság és Kommunikációs Osztályának igazgatója

A titkár jelentése

A taglétszám statisztikája

A romániai Hetednap Adventista Egyház 2015. október 1-jén 66.117-es taglétszámával az Inter-Európa Divízió 37%-át képviseli. Világszinten a 2015-ös év elején összesen 18.479.257 adventistát tartottak számon. Hálásak vagyunk Istennek azért

az 1.283 személyért, aki 2015. január 1. és szeptember 30-a között keresztség útján csatlakozott egyházunkhoz, és reméljük, hogy az év végén az új gyülekezeti tagok száma meghaladja az 1.496-ot, vagyis az elmúlt évben csatlakozott tagok számát.

1. táblázat – taglétszám kimutatás, 2015. január 1. – szeptember 30.

Egyházterület	Taglétszám 2015. január 1.	BELÉPÉS			KILÉPÉS					Taglétszám 2015. szeptember 30.	Különbség
		Keresztség + bizonyoságtétel	Ajánlólevél	Igazítás	Ajánlólevél	Elhalálozás	Kizárás	Kimaradás	Igazítás		
Bánát	6 847	137	61	25	63	60	22	21	94	6 810	- 37
Moldva	12 772	286	121	0	292	219	53	0	0	12 615	- 157
Munténia	18 511	291	194	3	130	201	85	23	0	18 560	+ 49
Olténia	11 237	199	60	39	98	185	42	1	86	11 123	- 114
Észak-Erdély	7 722	98	67	0	97	90	22	0	0	7 678	- 44
Dél-Erdély	9 296	272	76	0	68	112	43	5	85	9 331	+ 35
Összesen	66 385	1 283	579	67	748	867	267	50	265	66 117	- 268

A fentiekben bemutatott adatok értelmében tegyünk néhány megjegyzést:

Kizárások: 267. Visszavonni valakitől az egyház tagsági minőséget, Krisztus testét, a lehető legmesszemenőbb és lesgigorúbb fegyelmi eljárás az egyházban. A Southern University's School of Bussiness (AEÁ) által 2011-ben végzett tanulmány alapján Lisa Goolsby kijelentette: az egyházat elhagyó személyek 49%-a elégedetlen az elvekkkel, 38% pedig a hiányos emberi kapcsolatokat okolja, illetve más indokokkal érvel.

A jó hír az, hogy az egyházat elhagyók 46%-a kijelentette, hogy megpróbálna visszatérni sorainkba. Elhívatusunk, hogy tovább ápoljuk velük a kapcsolatot.

Lehetséges közeledési módok: mondjunk le a védekezésről, és kezdjük el gyakorolni a párbeszédet. Ne előre betanult mondatokat ismétlegessünk, hanem érveljünk egészségesen. Hanyagoljuk a hagyományos téves értelmezéseket, és tiszteljük azok hozzáállását, akik lelkiismereti okokból lépnek ki az egyházból. Ezzel nagy mértékben megkönnyíthetjük a visszatérést.

Igazítások: + 67/- 265. Az új, úgynevezett EMUNA számítógépes titkári program bevezetésével tisztázódott a taglétszám helyzete, így felfedeztünk olyan személyeket, akiknek a neve nem jelent meg a gyülekezeti nyilvántartásokban, másrészt pedig olyan nevek is felmerültek, akiknek az esetében nem jegyezték be bizonyos módosításokat. Célunk, hogy a 2016-os év elejére ezt a számítógépes nyilvántartási programot az egész országban használhatóvá tegyük, megkönnyítvén így a tagok helyzetének nyilvántartását. Olyan statisztikai adatokkal kívánunk szolgálni, amelyek valós segítséget jelentenek az elkövetkező missziós tervek kidolgozásában és gyakorlatba ültetésében.

A 2015-ös év harmadik negyedében megállva megfigyelhetjük, hogy divízió-szinten 1.215 személy kérte a keresztséget, ezek 43%-a, vagyis 519 személy Romániában kötött szövetséget Istenel. Helyi szinten kiemeljük a Moldvai Egyházterületet (159 új egyháztaggal), a Munténiai Egyházterületet (125 új taggal) és az Olténiai Egyházterületet (101 új taggal).

Az egyházi alkalmazottak helyzete

Institúcia	Felszentelt lelkész	Gyakorló- és segédlelkész	TESA személyzet	Aktív személyzet	Nyugdíjas lelkészek
Román Unió	25		239	264	69
Bánát	41	5	10	56	
Moldva	56	15	9	80	
Munténia	87	16	27	130	
Olténia	56	5	13	74	
Észak-Erdély	31	9	7	47	
Dél-Erdély	44	9	8	61	
Összesen	340	59	313	712	69

Nagy kegyelem, ha valaki az egyház valamely intézményében tevékenykedhet. El kell ismernünk – és nem csak most, az egység évében –, hogy az egyháznak szüksége van mindenki hozzájárulására és együttműködésére.

Mindezek mellett, elhívásunk három elvre alapoz: **jellem, együttműködés és hozzáértés**. Ez az elvárás az egyház minden alkalmazottjára ér-

vényes, és a jellem elsődleges. Az együttműködési készség erősíti a kapcsolatokat és az egységet. Hiszünk, hogy nemcsak a társadalom, hanem Isten is elvárja a minőségi munkát, a hozzáértést, a Bölcs tanácsa pedig mindannyiunkhoz így szól: „Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed” (Préd 9:12).

Következtetés

A 2015–2016-os missziós év célkitűzése, hogy a novembertől márciusig terjedő időszakban több mint 10.000 személy vegyen részt egy családi szemináriumsorozaton. Hiszünk az egységesített tevékenységben. Amennyiben olyan tagja vagy alkalmazottja vagy az egyháznak, aki szeretne egy szolgálati csoport része lenni, emeld fel tekintetedet, és nézz át a tehetetlenség kerítésén. Meglátod,

hogy szolgálni vágyó emberekre és segítők kezekre találsz. A férj és a feleség csakis együtt változtathatja mennyei helyé az otthont. Csakis együtt, családok, munkatársak, barátok lehelhetjük a szolgálat új fuvallatát a gyülekezetekbe. Lelkészek és laikusok együtt mutathatjuk be Jézust azoknak az otthonában, akik számára a mennyei Atya már elkészítette a királyságot. ■

A kincstárnok jelentése

„És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, biztonysággal minden népnek; és akkor jó el a vég.”
(Mt 24:14)

Hálásak vagyunk Istennek az ebben az évben kapott áldásokért és egyházáért tett csodáiért. Szabadon gyakorolhattuk hitünket, és az anyagi források is elegendőeknek bizonyultak a ránk bízott feladatok elvégzéséhez és földi küldetésünk folytatásához.

Minden költségvetés egy pillantás a jövőbe. Számunkra annak a módszernek a megtervezését és kivitelezését je-

lenti, amellyel az előttünk álló időszakban el szeretnénk juttatni az Evangéliumot az emberekhez, felkészítve ezáltal őket Jézus Krisztus visszajövetelére.

A következő táblázat a tizedből beérkezett jövedelmek kimutatása az Unió Egyházterületeire lebontva – a 2015. január-szeptember időszakra –, összevetve a 2014-es év ugyanazon időszakával.

EGYHÁZ- TERÜLET	2015-ös árfolyam*				2014-es árfolyam*				infláció*	
	4.44				4.45				1.07	
	2015		Éves átlag		2014		Éves átlag		2015 / 2014	
	TIZED	EUR	RON	EUR	TIZED	EUR	RON	EUR	NÖVEKEDÉS	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% aktualizálva
BÁNÁT	4 165 463	938 167	612	138	4 170 715	937 239	611	137	99.9%	98.8%
MOLDVA	8 372 158	1 885 621	664	149	8 126 409	1 826 159	634	142	103.0%	101.9%
MUNTÉNIA	12 370 903	2 786 239	667	150	12 732 537	2 861 244	684	154	97.2%	96.1%
OLTÉNIA	6 010 468	1 353 709	540	122	6 066 324	1 363 219	539	121	99.1%	98.0%
ÉSZAK-ERDÉLY	4 000 012	900 904	521	117	3 724 596	836 988	482	108	107.4%	106.2%
DÉL-ERDÉLY	6 558 181	1 477 068	703	158	5 415 173	1 216 893	582	131	121.1%	119.8%
ÖSSZESEN	41 477 185	9 341 708	627	141	40 235 754	9 041 742	605	136	103.1%	102.0%

* www.bnr.ro

A 2015-ös évben (január-szeptember) Unió-szinten a tized növekedésének aránya 3,1% volt a 2014-es év ugyanazon időszakához viszonyítva. Abszolút értékben kifejezve, a tized összesen 124.145 lejjel növekedett. Az 1,07%-os infláció hatását is figyelembe véve, 2015-ben a tized 2%-os növekedését jelenthetjük 2014-hez képest.

Ebben az időszakban a lej-euró viszonya csak kismértékben mutatott változásokat, átlagosan 4,44 lej/1 euró volt a váltási arány. A valutában beérkezett tized összege 299.966 euróval növekedett (3,32%-kal) a tavalyihoz viszonyítva.

A szombatiskolai adományok összege 1.968.385 lej volt 2015. szeptember 30-án, amely 2.066 lejjel (0,10%-kal) kevesebb a tavalyi év ugyanazon időszakában beérkezett összeghez képest.

2015-ben a tized növekedését, viszont a szombatiskolai adományok stagnálását könnyvelhettük el a tavalyi év-

hez viszonyítva, de azt se felejtjük el, hogy a taglétszám 440-el csökkent: 2015. szeptember 30-án 66.117 heted-napi adventista személy szerepelt egyházunk nyilvántartásában.

Az egyház keretén belül működő projektek közül a legnagyobb kihívást még mindig az Adventista Média-központ jelenti. 2015 januárja és szeptembere között az Unió 3.365.000 lejjel támogatta az említett intézményt, amelyből 306.855 lej a Reménység Hangja Rádió költségeit fedezte. Ebbe az összegbe nem tartoznak bele az év folyamán közvetlenül az Adventista Média-központba küldött adományok.

Értékeljük a hívók hűségét a tized és az adományok tekintetében, valamint a Jézus Krisztus által ránk bízott küldetés teljesítésében. Vágyunk, hogy a megváltás jó híre minden emberhez eljusson, és Jézus Krisztus minél hamarabb visszatérjen. ■

A nagy advent napja és órája (I)

A rejtett dolgok kutatása királyokhoz méltó foglalatosság, hasonló a vadászathoz és a hadviseléshez. Isten dicsősége azonban nem csak a kinyilatkoztatásban, hanem az érdeklődésünket felkeltő számos titok elrejtésében is megnyilvánul (Péld 25:2).

Egyetlen nemzedéket sem került el az a kísértés, hogy megpróbálja pontosan kiszámolni Jézus második eljövételének időpontját. Különösen az utóbbi két évszázadban kísértett sokakat ez a magasztos nyugtalanság.

A millerita modell

A Dán 8:14 versében bemutatott profetikus időszakon kívül, melynek magyarázatát számon tartjuk, William Miller az időszakok valós és elképzelt elemeinek elképesztően gazdag tárházával rendelkezett, amelyek csodálatos módon mind 1843-1844-ben értek véget:

- Hét idő (=2520 év) – Dán 4:25;
- Hét idő (ang. times = hétszer) – 3Móz 26:18 szerint, amely szintén ugyanakkor kezdődött;
- 50 jubileum (49x50, a jubileumok jubileuma) 3Móz 25:8-13 verseiből kiszámolva, amely összesítve 2450 év a babiloni fogságtól számítva, melyet ő Kr. e. 607-re datált;
- A Hós 6:1-3 és Lk 13:32-ben megjelenő két napot miléniumoknak számították (vö. 2Pt 3:8), tehát Kr. e. 158-tól kezdve, amikor a zsidók szövetségre léptek a rómaiakkal (lásd: 1Mak 8-9), 2000 évet számítottak, amelyből 666 a Dániel könyvében és a Jelenések 13-ban megjelenő pogány Róma korszaka 508-ig. Ehhez hozzáadódik még 1335 év, a pápai antikrisztus uralkodásának éve – Dán 12:12 verséből;
- 6.000 év a világ teremtése óta (Kr. e. 4157-től számítva, amely szintén 1843-ban ért véget.

Miller azonban nem számította ki „a napot és az órát”, tudva, hogy ezek ismeretét az Atya magának tartotta meg, és még a Fiú sem ismeri azt (Mt 24:36, Csel 1:7). Miller csak az évet közelítette meg: 1843 körül. Ez az ő értelmezésében és véleménye szerint teljességgel jogos volt. Később pontosított: 1843 áprilisa és 1844 áprilisa között.

Mivel az Úr nem jött el áprilisban, Miller nyilvánosan beismerte tévedését, és nem tűzött ki további időpontokat. Azonban ez a gépezet, ha egyszer mozgásba lendült, nem volt képes leállni, és további dátumok jelentek meg. Az október 22-i időpont Samuel Snow számítása volt. Nem sokkal azelőtt Miller ezt teljes szívből elfogadta, de nemsokára keserűen csalódott, és újból kénytelen volt nyilvánosan beismerni tévedését.

Egy örökölt szokás

Több mint 170 év telt el adventi várakozásban, és ez az időszak tele volt kihívásokkal. Mihály fogadalma Jel 10:6 ver-

sében (lásd: Dán 12:6-12 – itt biztosít arról, hogy Dániel profetikus „idő” leteltével nem lesz több „idő”) leszögezi, hogy „idő többé nem leszen”. 1843-1844 után minden időmeghatározás egyszerűen szerencsejáték. A Profétaság Lelkének ismételt figyelmeztetéseit érdemes figyelembe vennünk.¹

- » Minél gyakrabban szögeznek le Jézus második eljövételének egy újabb dátumát, és minél népszerűbbé válnak az ilyen jellegű tanítások, annál jobban örül Sátán... Akik kitartanak ezen téves gyakorlatukban, oda jutnak, hogy a jövő egy nagyon távoli pontjára tolják ki Jézus visszajövetelének idejét.”
- » Az Úr megmutatta számomra, hogy ennek az üzenetnek előre kell haladnia. Ez az üzenet nem függ többé profétái időponttól... Láttam, hogy egyesek nagy izgalmat váltanak ki hallgatóikban, amikor jól meghatározott időpontokról prédikálnak. A harmadik angyal üzenete azonban biztos alapokon áll, nincs szüksége meghatározott időpontokra ahhoz, hogy megerősítést nyerjen.”
- » Láttam, hogy az első napot ünneplő adventisták leszögezték a visszajövetel idejét, és egyesek közülünk mindent ahhoz az időmeghatározáshoz mérnek, vagyis a következő őszhöz. Számítgatásokba bocsátkoznak, és minden javukat eltékozzolják ennek tudatában. Ez nagy tévedés.”
- » Senki nem képes pontosan meghatározni a második advent időpontját. Nem ismerjük sem a napot, sem az órát. Nem mondhatjátok, hogy egy év, két év vagy öt év múlva jön el Krisztus, de azt sem állíthatjátok, hogy majd a távoli jövőben, tíz vagy húsz év múlva következik be a nagy esemény... Nem tudhatjuk sem a Szentlélek kitöltésének, sem Krisztus visszajövetelének pontos idejét...”
- » Értesültem arról, hogy E. P. Daniels testvér² meghatározott egy dátumot, és kijelentette, hogy az Úr öt éven belül eljön. Remélem, hogy nem terjed el az a hír, hogy mi, adventisták időpontokat határozunk meg. Ne tegyünk ilyen jellegű megjegyzéseket. Ezek semmi jót nem ígérnek, és senkinek sem válnak hasznára. Ne ilyen alapokról próbáljátok elindítani a lelki ébredést, figyeljetelek kiejtett szavaitokra, nehogy a fanatikusok ezeket felhasználva keltessenek szenzációt az Úr Lelkének megszorítására.”
- » Az Egyházban mindig lesznek hamis és vakbuzgó irányzatok, amelyek mögött olyan kezdeményezők állnak, akik állítják, hogy az Úr vezetése alatt nyilatkoznak. Senki sem bízta meg őket, hogy eddig be nem teljesedett prófécia beteljesedését hirdessék...”
- » Azok az emberek azt állították magukról, hogy nagy világhírességgel rendelkeznek, és e szerint a világhíresség szerint a kegyelemidő 1884 októberében lezárult. Már akkor nyilvánosan elmondtam, amit az Úr megmutatott nekem, azaz hogy az 1888-ban kapott isteni üzenetben egyetlen meghatározott időpont sincs.”

1. Ellen White, *Spirit of Prophecy*, 4/290; *Letters and Manuscripts*, 1/286–287; *The Review and Herald*, 1892. március 22.; 1900. november 27.; *Evangelism*, 221; *Last Day Events*, 34-35; *Selected Messages*, 2/73, 84.)
2. Nem tévesztendő össze A. G. Daniels-szel, a volt Generál Konferencia elnökkel.
3. *Early Christian Writings*: www.earlychristianwritings.com/churchfathers.html
4. *Talmud Bavli*, Sanhedrin 97a
5. Bradford, *More than a Prophet*, 2006/170, www.sdanet.org/atissue/books/bradford/prophet-19.htm

Ezen ismételt figyelmeztetések ellenére, adventista történelmünk nem mentes a jövővel kapcsolatos, szenzációkeltő profetikusság időkiszámításának gyakorlatától. Hivatalosan egyházunk nem szögezett le időpontokat, és elvből nem ismeri el a második Advent egyetlen előre meghatározott időpontját sem, annak ellenére, hogy némely hívők – sokuk köztiszteletben álló, kimagasló személyiség – még mindig foglalkoznak ezzel a témával.

A nagy csalódást követően egyesek azt állították, hogy 1844-ben záródott be a kegyelem ajtaja, és a második advent hét év múlva következik be (1851-ben, 3Móz 16:14.19 versei alapján). Később, mások úgy vélték, hogy mindennek 1884-ben lesz vége, a negyven év leteltével, párhuzamot vonván Izrael negyven éves pusztai vándorlásával.

Az én nagyszüleim idejében is éltek elfogadható analógiák ezzel a témával kapcsolatban. Jer 25:12 versére alapozva úgy gondolták, hogy a világ vége 1844 után hetven évvel, vagyis 1914-ben következik be, amikor az adventisták száma megközelítette a 144.000-t. Gyermekkoromban sokan arról beszéltek, hogy a vég 1964-ben is ránk törhet, amikor 1Móz 6:3 szerint eltelik az Özönvíz előtti 120 éves figyelmeztetési időszak. Azóta újabb ötven gyelemi év telt el.

A hatezer év vége

Sokakat készítenek bonyolult aritmetikai műveletek elvégzésére az a pszeudoprofécia, mely szerint a végnek a világ teremtésétől számított hatezer év elteltével kell bekövetkeznie, párhuzamot vonván ezzel a teremtés hat napjával és a mezőgazdasági ciklusoknak a felszabadító szombat-évig eltelt hat évével (vö. 3Móz 25:3-4, 5Móz 15:12), mely után következik a Jelenések millenniuma, Krisztus Királysága.

A hatezer év elmélete nem jelenik meg kifejezetten a Bibliában, egyetlenegy próféta sem tanította. Egyszerűen spekulatív eredetű jóvendőléssel van dolgunk, amely arra céloz, hogy Istennek a mi világunkkal kapcsolatos tervei inkább egy kerek és lehetőleg jelképes számról álljanak össze, mint a lelkek megmentésére (lásd: 2Pt 3:9).

Az első keresztény írás, amely allegorikus és misztikus érvekkel próbálja fenntartani a hatezer éves elméletet, Barnabás Levele (15:4)³, amely Kr. u. 100 körül íródott. Ez számos keresztény író ihletett az ezt követő századokban. Az elmélet maga úgy tűnik, hogy a zsidóktól ered, mivel a Talmud rabbinikus beszélgetéseiben is találkozhatunk vele.⁴

A Septuagintára alapozó időkiszámítások szerint a világ teremtése körülbelül Kr. e. 5500-ban történt, következésképpen a misztikus-spekulatív forgatókönyv szerinti a hatezer év több, mint 1500 évvel ezelőtt járt le.

Amennyiben a Teremtés Kora után kívánunk tájékozódni, amely időszak a zsidókra jellemző, Majmonidész nyolc évszázaddal ezelőtti számítása szerint a keresztény időkiszámítás 2015-ös éve megegyezik az AM 5776-tal (anno mundi), tehát a türelmetlenebb számítóknak további több mint 220 évet kellene várniuk. Majmonidész számítása azonban több ponton is hibás, mivel a hagyományos héber szöveg szerinti időkiszámításban, amely a Biblia minden evangélikus fordítá-

sában tükröződik, már mintegy 6130 év telt el a világ teremtése óta. Íme hogyan jutunk erre a következtetésre:

1Kir 6:1 – a Templom építése Salamon király uralkodásának hetedik évében (a legjobb időkutatók ezt Kr. e. 966-ra tették). 480 év telt el tehát a Kivonulástól, amely ezek szerint Kr. e. 1445-ben következett be. Ehhez adjuk hozzá a következőket:

- Izrael népének Egyiptomban eltöltött ideje (2Móz 12:40-41): 1445+430, Izrael családjának belépése Egyiptomba Kr. e. 1875-ben.
- A pátriárkák életkora, amiből kiszámítható mindenkük születési éve: Jákob, 1Móz 47:9 szerint Kr. e. 2005 (1875 + 130), Izsák, 1Móz 25:26 szerint Kr. e. 2065 (2005 + 60), Ábrahám, 1Móz 21:5 szerint Kr. e. 2165 (2065 + 100), Tháré, 1Móz 11:32 szerint Kr. e. 2235, (2165 + 70), a többi pátriárka pedig, az özönvízig visszamenőleg, 1Móz 11:20-24 szerint (2235 + 29 + 30 + 32 + 30 + 34 + 30 + 35 + 2), vagyis Kr. e. 2457. Az 1Móz 5:3-32 verseiben található genealógiai adatokat is hozzáadva (2457+1656) jutunk el Kr. e. 4113-ig, vagyis a világ teremtéséig – AM = anno mundi.

Sokan azzal érvelnek, hogy Ellen White írásaiban olyan kifejezéseket is használt, mint „a bűn négyezer éve” (DA 48, 117) vagy „hatezer éven keresztül” (GC 656, 659, 673). Ő azonban látomásban nem kapott ilyen jellegű adatokat, és ezek nem személyes számításaiból adódtak, hanem közvetlenül a hagyományos fordítású angol nyelvű Bibliából (KJV), ugyanis abban az időben a margóra feljegyezték a leírt események történelmi dátumát is, a híres ír kálvinista püspök, James Ussher számításai alapján.

Ellen White konvencionálisan, általános utalásként használta ezeket az adatokat, kerek számokban kifejezve, a pontosság igénye nélkül. Fia és egyben titkára, William White így nyilatkozott erről: „Megjegyzem, hogy édesanyám soha nem akarta, hogy testvéreink felsőbbrendűnek tekintsék írásait a történelmi részleteket vagy adatokat illetően.”⁵

Mi több, ha tudjuk, hogy a Septuagintában az 1Móz 5. és 11. fejezeteiben található nemzetségi adatok hamisítottak, nem rendelkezünk kronológiai bizonyossággal még a hagyományos héber szöveg alapján sem a föld első századai időkiszámítási pontosságának a felállításához. Időnként ellentmondásos vagy meglehetősen nehezen összeilleszthető adatokkal szembesülünk a bibliai történelem hozzánk közelebb álló részeivel kapcsolatban is, tehát annál kevésbé lehetünk dogmatikusak 1Móz 5. és 11. fejezetével kapcsolatban, amelyről úgy tűnik, hogy ember fabrikálta sémák szerint volt megszerkesztve: minden táblázatban tíz pátriárka szerepel, ahogy Máté 1. fejezetében 14 + 14 + 14 nemzedék (több generáció kihagyásával), vagy Lk 3. fejezetében, ahol 77 nevet olvassunk Jézustól Ádámgig. ■

Florin Lăiu, a bibliatudományok professzora

Valahol Afrikában (II)

Találkozás. Visszatérés. Vizontlátás.

Második afrikai utazásunk kezdete, Burundi. Egy új, ezúttal befelé irányuló visszhang: egymásba fonódó szavak, melyek összjátékának csak számomra van jelentősége. Ez a visszhang már nem talál társra sem északon, sem délen. Válasz nélkül hal el az ismeretlenben.

A vizontlátott ismerős világ már nem ugyanolyan. Visszatérésünk keresi a múltbeli ismerős kereszteződési pontokat, amelyek kiinduló pontok lehetnek a jövő számára.

Lépteim ugyanazt a burundi port kavargják, szemeim ugyanazokat az aprócska kunyhókat látják, ugyanazt a változatlan fekete bőrszínt és csillogó tekinteteket. Habár az afrikai idő ugyanúgy múlik, és a szívek rendezetlen morajlása ugyanazt a szenvedést rejt, lábam már nem a kezdők kíváncsiságával elegy rettegés útját, hanem a korai döntések melletti kintartás tanulásának rögös ösvényét tapossa.

Második afrikai utunk túllép a kézzelfogható világ hétköznapiságán. Már nem annyira lényeges és meglepő, hogy mit látunk, mit ízlelünk, mit érzünk vagy mit hallunk. A Fekete Kontinens „feketéje” már más árnyalatú, amelynek gyökerei a kezdetekbe nyúlnak vissza. A feketének egy olyan árnyalata, amely sokkal több a tapintható mindennapoknál, már-már a láthatatlan, lelki világ megfoghatósága. Afrika színe, illata, íze, hangja egy olyan út kanyargós ösvényeit takarja, amely az istenségből ered, és egy alacsonyabb térben ér véget.

Ennek az országnak a határai ugyanolyan szűknek bizonyulnak, mint a kőkők lélekének határai. Azonban nemcsak ez meglepő ebben az országban, hanem azon falak magassága is, amelyek mögött szépség, bűn és éhség rejtőzik. A háború jelentős részt követel a burundi lakosok lelkéből. A békét nehéz megélni akkor, amikor az egyedüli ismert valóság az összetűzés. Az erőszakos cselekedetek, zűrzavar, félelem képezi a valóságot Burundiban. A logikus gondolkodással ellentétben, a szokás hatalma irányítja az értelmet.

Aztán ott van az éhség, a krónikus, kínzó, naponta ostromló, fájdalmas éhínség. Ebben az állapotban az embernek már nincs méltósága, egy lelkiismeret nélküli élőlény ösztöneivel rendelkezik mindössze. Beesett arcok, fáradt anyák kiszáradt mellkasa, siralmas alultápláltság. Leírhatatlan állapot, túl az elviselhetőség határán. Olyan állapot ez, amelyet átkozottnak nevez a Biblia. Az észveszejtő éhség miatt az anyák saját gyermeküket eszik meg. A kannibalizmustól eltekintve, az ítélkezés ki van zárva ebben az esetben. Az emberek annyira szenvednek saját állapotukban, hogy figyelmen kívül hagyják a mellettük élők kínjait.

Róluk

Delissa anyja kopogott be az ajtón: „Úgy hallottam, hogy ebben a házban a gyerekek boldogok. Én is elhoztam a kislányomat.”

Az alultáplált gyerekek olyan fájdalmat hordoznak lelkükben, amelyet csakis egy hozzájuk hasonló állapotban lévő teremtet érthet meg. Szemükből kiolvasható a halál előtti meghajlás, a vereség tudatosítása, a fegyverletétel, a lassú elmúlás tudata. Már azelőtt elveszítik életüket, mielőtt beköszöntene a halál.

Burundiban az alultáplált gyerekek boldogságát másképpen mérik. Más a hosszúsága, magassága, mélysége. Egy tányér étel formáját ölti.

2014-ben meghívtalak, hogy induljunk el együtt Jézus „nemes, bátor, a természetesség törvényeinek határát súroló bőkezűség és adakozás” útján.

Az első lépés Jules, a haldokló gyermek megmentése volt. Ezután következett Flery, „a legyekkel játszadozó” gyerek. A nemes, adakozó lelkület gyakorlása azzal folytatódott, hogy bizalmunkat és anyagi támogatásunkat Jean Marie Kubwimana helyi lakosnak kínáltuk fel, aki az éhezõ gyermekek megmentését tûzte ki élete céljául, és házat épített a rá bízott küldetés megvalósításának helyszínéül.

Más gyerekek is követték az elõbbieket, akik mind visszanyerték mosolyukat és reménységüket. Utunkon angyalokkal és ördögökkel is találkoztunk, jószívû, nagylelkû, de lelkileg nyomorult emberekkel is. Egyesek azt mondták, hogy Buraniróban találkoztak Jézussal, és áldották tevékenységünket, mások viszont figyelemre sem méltattak bennünket.

A szenvedés szentségésítése

A szenvedésnek, nyomorúságnak és fájdalomnak egyfajta szentségésítésével állunk szemben. Lévén, hogy a bûnt szenvedés követi, ki merem állítani, hogy létezik a profánból való kitorésért vívott küzdelem, az istenítés egyfajta szakralitása. A másik végleten azonban ott van a megalázó szenvedés, a profán bûn, az isteniséget felváltó embertelenség.

A burundi afrikaiak a szenvedés szentsége és profanitása, az istenítés és az embertelenség között tengetik életüket. A burundiak lelki világára a fehér és a fekete közötti meglepõ váltások hirtelensége jellemzõ. Lenyûgözõ a burundiak „fehérsége”. Ez valósággal a mennyei kovászból születik, fájdalomba burkolt, természetfölötti erõvel bír, és angyali ragyogás árad belõle. Az isteniség felé mutató pozitív indítékot sem a körülvevõ társadalom, sem a személyes, terhes élettörténet, sem a pecsétként izzó közös történelem nem adja meg.

A kereszténység egyfajta keménységet, éles tisztánlátást hordoz magában. Isten vigasztaló és egyben megsebzõ szeretettel szeret. Azt kéri tõlünk, hogy ne vegyünk tudomást a valóságról, higgyünk a hihetetlenben, viseljük el az elviselhetetlent, és reménykedjünk a remény minden kilátása nélkül. Azt kéri, hogy kövessük Jézust, akit összetört a szenvedés, küzdjünk, verejtékezzünk, öklünket használva harcoljunk, hogy aztán elmondják nekünk, hogy a megváltást ajándékba kapjuk. Minket, embereket, Isten simogató és egyben megsebzõ szeretettel szeret.

Íme, egy másik út, amelyet figyelmetekbe ajánlok, hogy azon járjatok: az ima, a türelem, a kitartás útja. Meghívlak, hogy a továbbiakban is álljatok mellénk, hogy végül mindannyian elmondhassuk Pál apostollal együtt: „A nemes harcot megharcoltam... vár rám az életnek koronája.” ■

Szám-tan-kód

Az alábbi táblázatban matematikai műveleteket és betűcsoportokat találsz. A 4 és 9-es eredményű műveletek betűcsoportjait sorba téve, egy csodálatos zsoltszövegre bukkansz.

1×3 AL	3×3 ÍV	10-2 XB	12-3 EM	4×4 GH	10-1 BE	22-10 AS
9-5 RE	7-7 IO	2×2 JT	67-60 LU	9×1 ET	45-5 SD	24-20 LT
22+2 CV	29-20 TE	34-4 UI	17-8 MA	90+10 TR	10-6 TE	9×0 ER
13-8 IM	4×0 CA	15+5 FD	23+3 OP	2+2 BE	45+5 TY	14-5 SZ
87-5 DS	27-18 ÉD	32+9 RT	56-51 ER	23-19 ED	4×1 ET,	44×1 JI
8-4 HO	22:2 VE	16:4 GY	76-21 AZ	57×1 OL	81:9 NE	89+1 PE
6×6 ED	3+1 VÉ	7×6 HI	15-6 TK	30:2 CA	5-1 EZ	4+0 ZE
18-9 ME	38-6 FA	9+0 LL	43+40 UA	6+3 EN	23×2 LI	18:2 ED!

Alina Chirileanu
a Román Unió
Gyermekosztályának
munkatársa.

Sz _____ ,
_____ .

(Zsolt 119:11)

Isten költeménye

**Egyházunk elnöke 2015. november 16-án,
az Unió Végrehajtó Bizottságának Gyűlésén bemutatott üzenete**

A mikor a Biblia bemutatja az egyházat, a leggyakrabban használt illusztráció a „család” képe. A „testvérek” szó számos alkalommal jelenik meg az Apostolok Cselekedeteiben és a Jelenések könyvében. „Az atyafiúi szeretetről pedig nem is szükség írnom néktek: mert titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást szeressétek; sőt gyakoroljátok is azt (...) hogy mindinkább gyarapodjatok” (1Thess 4:9-10). „Az atyafiúi szeretet maradjon meg” (Zsid 13:1). „Lelketeket az igazság iránt való engedelmséggben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek” (1Pt 1:22). „Isten családjá az Élő Istennek temploma, az igazság oszlopa és alapja” (1Tim 3:15).

Isten a család megalapítója. Alkotott magának egy családot, amely túléli a bűn minden változtatását. Amikor bizonyos körülmények között a családjáról kérdezték Jézust, így válaszolt: „Ő pedig felele nékik, mondván: Ki az én anyám vagy kik az én testvéreim? Mert aki az Isten akarát cselekszi, az az én fitestvérem és nőtestvérem és az én anyám” (Mk 3:31.33.35).

Isten családját a közös hit jellemzi, az egység pedig a tagok között ápolat szeretet-kapcsolatban nyilvánul meg. A gyülekezetben, a tagok közötti kapcsolatok szabálya a következő: „Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek” (Róm 12:10).

Egyikünk sem válogathatja meg, hogy kivel legyen hitestvér a gyülekezetben, vagy kivel ossza meg munkahelyén az irodáját. Lehetséges, hogy kölcsönösen ellenérzéseket táplálunk egymás iránt, hogy nem kedveljük egyesek modorát, de mivel Isten kiválasztott és mindannyiunkat szeret, egy család vagyunk. Egymás iránti hozzáállásunk ennek tudatában kell, hogy alakuljon. „Miért nem hirdetik az üzenetet, mely évek óta terheli vállamat: az egyház egységének üzenetét? Miért nem idézik az angyal szavait: »Zárkózzatok fel! Zárkózzatok fel! Zárkózzatok fel!« Miért nem ismétlik a figyelmeztetést és az alapelvet, hogy »egységben az erő, széthúzásban a gyengeség«? (MP 56.1).

A barátságok akkor születnek, amikor két ember hasonló tapasztalatokat él meg. Kivel volna több közös vonásunk, mint hittestvéreinkkel? Ugyanaz az Atya teremtett, ugyanaz a Testvér mentett meg, ugyanaz a Lélek hatott át, ugyanazt a Királyságot várjuk, és egészen addig ugyanarra a küldetésre hívtunk el. „Társuk vagyok mindazoknak, akik félnek téged, és akik határozataidat megtartják” (Zsolt 119:63).

Ilyennek szeretnénk látni a romániai Egyházat 2016-ban, az Egység Évében és azután. Több mint egy család: barátok

vagyunk. Több mint barátok: testvérek vagyunk. Az Ő keze alkotott bennünket, „az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk” (Ef 2:10). „Az Ő alkotása” (vagyis ποιημα – poiema [gör.] arra utal, hogy Isten mesterműve, az Ő költeménye vagyunk. De együtt, nem külön-külön. A versnek vannak szabályai, amelyek különböznek a társadalom szabályaitól. A vers változatosságot jelent. Isten különböző emberek (verssorok) által közvetíti üzenetét. Mindannyian együtt vagyunk az ihlet forrása. „Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint” (1Kor 12:27). Senki nem értéktelen. Ajándékaink csak akkor elkülönítő jellegűek, ha a gyülekezetnek ajánljuk fel őket, vagy ahogy valaki mondta: „Krisztus testétől elszakítva olyanok vagyunk, mint a levágott köröm vagy lenyírt haj.”

„Aki az azt gondolják, hogy soha nem kell majd lemondaniuk kedvenc elképzeléseikről, hogy soha nem kerülnek olyan helyzetbe, hogy megváltoztassák véleményüket, nagyot fognak csalódnani. Ameddig komoly elhatározással ragaszkodunk ötleteinkhez, véleményeinkhez, nem rendelkezhetünk azzal az egységgel, amiért Jézus Krisztus imádkozott” (MP 30.2).

Az egységnek határozott célja van: „És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákkul, némelyeket evangélistákkul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókkul: a szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére” (Ef 4:11-12). A „felszerelés” szó egy „hapax legomena”, amely a klasszikus görög nyelvben azt jelenti, hogy helyretenni egy törött csontot (lásd: <http://biblehub.com/commentaries/ephesians/4-12.htm>). Testvéreink „törötten” érkeznek a gyülekezetbe. Lélekben sérültek. Látathatóak családban szerzett sebeik, szertefoszlott álmaik nyomai. Gyakran hitük is sántít, és szükségük van a gyülekezetre. Mindannyiunkra szükségük van. Minden találkozásunk, minden programunk után Krisztus teste egyre erősebb lesz velük.

Az egység a következő év legfontosabb célja. Mivel „ha Isten népe körében létezne az egység, amelyért az Úr Jézus Krisztus imádkozott, az erős bizonyágtévként fénylő világsötétségben” (MP 47.4). ■

Marius Munteanu,
a Román Unió elnöke

PODISI EGÉSZSÉGKÖZPONT

Hogy többet, jobban, szebben élj...

kivizsgálás • kezelés • megelőzés

Tájékoztató és helyfoglalás:

Telefon: 0372 764 218 / 0735 180 001 / 0745 106 461

E-mail: office@podis.ro

Web: www.podis.ro

